

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη σύναψη και διαχείριση δανείων του Ελληνικού Δημοσίου από το εσωτερικό και το εξωτερικό και άλλες διατάξεις"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

I. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με όσα προβλέπονται από τη συνθήκη του Μaastricht, όσον αφορά τον τρόπο σύναψης δανείων του Δημοσίου από το εσωτερικό και το εξωτερικό. Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ένα μικρό μόνο τμήμα του εξωτερικού δανεισμού του Ελληνικού Δημοσίου πραγματοποιείται απευθείας από το Ελληνικό Δημόσιο (δάνεια άμυνας, παραγωγικά δάνεια, δάνεια από Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και Κοινότητα). Το μεγαλύτερο τμήμα αντλείται στις διεθνείς χρηματαγορές από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 970/1971 στο όνομά της, και στη συνέχεια εκχωρείται 'το δραχμικό προϊόν' στο Δημόσιο με τους ίδιους όρους. Η συνθήκη του Μaastricht για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν επιτρέπει τη συνέχιση του καθεστώτος αυτού. Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν θα μπορεί πλέον να δανείζεται επ' ονόματί της και για λογαριασμό του Δημοσίου. Συνεπώς τα δάνεια θα πρέπει να συνάπτονται στο εξής επ' ονόματι του Δημοσίου. Πέραν αυτού το ισχύον καθεστώς δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση των νέων χρηματοοικονομικών μέσων, που θα μπορούσαν να βελτιώσουν τη διαχείριση του δημόσιου χρέους και ως εκ τούτου επιβάλλεται η τροποποίηση των υφιστάμενων διατάξεων.

Εξάλλου παρίσταται ανάγκη νομοποίησης του φορολογικού καθεστώτος των αυτοκινήτων οχημάτων, το οποίο εφαρμόζεται στην πράξη από 1ης Σεπτεμβρίου 1993 και τούτο διότι οι σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν αυτό δεν ψηφίστηκαν μέσα στις προβλεπόμενες συνταγματικές προθεσμίες. Λόγω πρόωρης διάλυσης της Βουλής στα πλαίσια της προκήρυξης των βουλευτικών εκλογών. Ακόμη θεσπίζονται οι αναγκαίες διατάξεις για την υλοποίηση των προβλέψεων του Προϋπολογισμού έτους 1994 στον τομέα της φορολογίας των καπνοβιομηχανικών προϊόντων και της εισφοράς των αυτοκινήτων οχημάτων. Παράλληλα τέμνονται ορισμένα ερμηνευτικά θέματα και συμπληρώνονται κενά της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας στον τομέα των υπαγομένων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης προϊόντων.

Ακόμα στο νομοσχέδιο αυτό προβλέπεται παράταση των προθεσμιών διακανονισμού οφειλών προς το Δημόσιο, συμπλήρωση της παραγράφου 14 του άρθρου 22 του ν. 2166/1993 για τη διαγραφή των οφειλών των Κ.Τ.Ε.Λ., αντικατάσταση της παραγράφου 9 του άρθρου 22 του ίδιου νόμου για διακανονισμό των χρεών των επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, παράταση της προθεσμίας παραγραφής των βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο και ρύθμιση των οφειλών των οφειλετών των σεισηοπλήκτων του νομού Ηλείας. Επίσης προβλέπεται αναπροσαρμογή της τεκμαρτής δαπάνης, που προσδιορίζεται με βάση ορισμένα τεκμήρια, παρακράτηση φόρου από τις επιχειρήσεις για τα διάφορα υλικά που προμηθεύουν τις δημόσιες υπηρεσίες κ.τ.λ. και αμικρύνεται ο χρόνος εξόφλησης του φόρου από κληρονομιάς, δωρεές και γονικές παροχές. Μειώνεται από 1.1.1994 κατά 50% ο ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών ενώ προεβλέπετο με την παράγραφο 1 του

άρθρου 6 του ν. 2166/1993 η κατάργησή του από την ίδια ημερομηνία και τέλος μειώνεται από τον Ιανουάριο του 1994 η προκαταβολή Φ.Π.Α. από 25% σε 15% και αναστέλλεται η είσπραξη Φ.Π.Α. στο νερό που παραδίδουν οι Δήμοι και οι Κοινότητες.

Αναλυτικά στοιχεία και αιτιολογία κάθε άρθρου του νομοσχεδίου αυτού του οποίου την ψήφιση εισηγούμεθα παραθέτουμε κατωτέρω.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρο 1

Ρύθμιση θεμάτων δημόσιου χρέους

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών να συνάπτει και να διαχειρίζεται το δημόσιο χρέος για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου με τη χρησιμοποίηση των σύγχρονων τεχνικών που προσφέρουν οι διεθνείς χρηματαγορές και παρέχεται η δυνατότητα εξουσιοδότησης της Τράπεζας της Ελλάδος, ενεργώντας ως Σύμβουλος του Ελληνικού Δημοσίου, να εξευρίσκει στις διεθνείς χρηματαγορές δάνεια για την κάλυψη των αναγκών του Δημοσίου και να προβαίνει σε πράξεις σχετικές με τη διαχείριση ή τροποποίηση των δανείων αυτών.

Επίσης παρέχεται η δυνατότητα εξουσιοδότησης της Τράπεζας της Ελλάδος να προβαίνει στη διαχείριση ή τροποποίηση οποιουδήποτε όρου ή στοιχείου δανείων, τα οποία έχει ήδη συνάψει στο εξωτερικό και έχει εκχωρήσει στο Ελληνικό Δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 970/1971.

Άρθρο 2

Ειδικός φόρος κατανάλωσης, ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών και φόρος προστιθέμενης αξίας

1. Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού μειώνονται οι ισχύοντες σήμερα συντελεστές Ε.Φ.Κ. των επιβατικών αυτοκινήτων ως εξής:

- Για τα μέχρι 900 κυβ. εκ. από 30% σε 10%
- Για τα από 901 μέχρι 1400 κυβ. εκ. από 38% σε 20%
- Για τα από 1401 μέχρι 1600 κυβ. εκ. από 43% σε 25%
- Για τα από 1601 μέχρι 1800 κυβ. εκ. από 48% σε 35%
- Για τα από 1801 μέχρι 2000 κυβ. εκ. από 60% σε 45% και
- Για τα από 2001 και πάνω από 100% σε 75%.

2. Με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού μειώνονται επίσης οι συντελεστές του Ε.Φ.Κ. των φορτηγών αυτοκινήτων ως εξής:

α) Των φορτηγών μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόννους από 10% σε 5%.

β) Των ανοικτών φορτηγών αυτοκινήτων μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους από 20% σε 10%.

γ) Των κλειστών φορτηγών αυτοκινήτων μικτού βάρους μέχρι 3,5 τόννους:

- Για τα μέχρι 900 κυβ. εκ. από 20% σε 8%
- Για τα από 901 μέχρι 1400 κυβ. εκ. από 25% σε 15%
- Για τα από 1401 μέχρι 1800 κυβ. εκ. από 30% σε 29%
- Για τα από 1801 μέχρι 2000 κυβ. εκ. από 35% σε 25%
- Για τα από 2001 κυβ. εκ. και πάνω από 40% σε 30%.

δ) Των βάσεων των φορτηγών από 15% σε 5%. Ο φόρος αυτός των βάσεων καταργείται από 1.1.1994.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού αναπροσαρμόζεται ο Ε.Φ.Κ. των μοτοσυκλετών, κυλινδρισμού κινητήρος από 250 κυβ.εκ. και πάνω ως εξής:

- Από 250 μέχρι 900 κυβ. εκ. 19%
- Από 901 μέχρι 1400 κυβ. εκ. 15%
- Από 1401 μέχρι 1600 κυβ. εκ. 20%
- Από 1601 μέχρι 1800 κυβ. εκ. 24%
- Από 1801 μέχρι 2000 κυβ. εκ. 30%
- Από 2001 κυβ. εκ. και πάνω 50%.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου αυτού έχουν μεταβατικό χαρακτήρα, δηλαδή επιτρέπουν την καταβολή του φόρου κατανάλωσης με βάση τους συντελεστές που προβλέπει το παρόν νομοσχέδιο, για τα αυτοκίνητα εκείνα για τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του έχουν κατατεθεί τελωνειακά παραστατικά, πλην όμως δεν έχει εκδοθεί αποδεικτικό καταβολής του φόρου.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα σε εκείνους οι οποίοι κατέχουν δικαιολογητικά απόσυρσης να ζητήσουν την εφαρμογή του φορολογικού καθεστώτος που ίσχυε μέχρι 31.12.1992, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που έθεταν οι σχετικές διατάξεις και υπό τον όρο ότι μέχρι 31.12.1993 θα έχουν κατατεθεί στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές τα πλήρη δικαιολογητικά της απόσυρσης και μέχρι 31.1.1994 θα ολοκληρωθεί ο τελωνισμός τους.

5. Τα επιβατικά αυτοκίνητα που τίθενται για πρώτη φορά σε κυκλοφορία στη χώρα μας υποβάλλονται σε εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος, το οποίο υπολογίζεται με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα.

Συγκεκριμένα:

Αυτοκίνητα μέχρι 1.200 CC 100 δρχ. ανά CC.

Για τα πέραν των 1.200 CC και μέχρι 1800 CC δρχ. 200 ανά CC.

Για τα αυτοκίνητα με κυλινδρισμό άνω των 1800 CC τα πρώτα 1200 CC 150 δρχ. ανά CC και τα υπόλοιπα 300 δρχ. ανά CC.

Εξάλλου τα μοτοποδήλατα επιβαρύνονται με εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος ως εξής:

Τα μέχρι 400 CC 40 δρχ. ανά CC.

Για τα έχοντα κυλινδρισμό κινητήρα μεγαλύτερο των 400 CC τα πρώτα 400 CC 60 δρχ. ανά CC και τα υπόλοιπα 80 δρχ. ανά CC.

Τέλος τα λοιπά οχήματα (φορτηγά, λεωφορεία, τροχόσπιτα κ.λπ.) επιβαρύνονται με εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος ίσο με τα τέλη κυκλοφορίας ενός εξαμήνου.

Οι παραπάνω ειδικευμένοι συντελεστές παραμένουν σταθεροί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της δεκαπενταετίας (Ιούλιος 1979), με αποτέλεσμα να έχει ανατραπεί σε μεγάλο βαθμό σήμερα η υφιστάμενη κατά το χρόνο θέσπισης του τέλους σχέση του με την αξία των οχημάτων.

Στην άμβλυνση της διαφοροποίησης αυτής αποβλέπει η αναπροσαρμογή των συντελεστών που γίνεται με την προτεινόμενη διάταξη των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου αυτού.

Ειδικότερα στα επιβατικά αυτοκίνητα, όπου το πρόβλημα είναι οξύτερο λόγω της συχνότερης μεταβολής της αξίας τους, η αναπροσαρμογή γίνεται με τον υπολογισμό του εφάπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους, ως ποσοστού επί της φορολογητέας αξίας του αυτοκινήτου. Το ποσοστό αυτό διαφοροποιείται ανάλογα με τον κυλινδρισμό του κινητήρα. Ο νέος αυτός τρόπος υπολογισμού κρίνεται δικαιότερος, καθόσον πέρα από τη δυναμικότητα του αυτοκινήτου λαμβάνεται υπόψη και η αξία αυτού.

6. Ο: ισχύοντες σήμερα συντελεστές στα βιομηχα-

νοποιημένα καπνά είναι τα ελάχιστα όρια που έχει καθορίσει η Κοινότητα στα πλαίσια εναρμόνισης της σχετικής φορολογικής νομοθεσίας σ' όλα τα Κράτη - Μέλη από 1.1.1993.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 9, 10 και 11 του παρόντος άρθρου αυξάνονται οι συντελεστές αυτοί κατά μισή ποσοστιαία μονάδα (0,5%) και παρέχεται παράλληλα εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών με απόφασή του να καθορίζει κατώτατες τιμές λιανικής πώλησης των καπνοβιομηχανικών προϊόντων, ώστε να επιτυγχάνεται το επιδιωκόμενο φορολογικό έσοδο. Το έσοδο που θα προκύψει από την αναπροσαρμογή αυτή θα χρησιμοποιηθεί στα πλαίσια της ασκούμενης πολιτικής σε θέματα υγείας.

7. Κατά την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 2127/1993 ανέκυψαν ερμηνευτικά προβλήματα αναφορικά με τον τρόπο που θα πρέπει να γίνεται η εποπτεία και ο έλεγχος των φορολογικών αποθηκών. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού με την παράγραφο 12 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η σχετική διάταξη, ώστε να παρασχεθεί η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να ρυθμίσει με απόφασή του το θέμα.

8. Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2127/1993 το πετρέλαιο θέρμανσης επιβαρύνεται με ειδικό φόρο κατανάλωσης 60.000 δρχ. το χιλιόλιτρο, με εξαίρεση τη χειμερινή περίοδο (Οκτώβριος - Απρίλιος) που το ποσό του φόρου αυτού μειώνεται σε 39.000 δρχ. ανά χιλιόλιτρο.

Εν τούτοις ο μειωμένος αυτός φόρος (39.000 δρχ.) εφαρμόστηκε στην πράξη ολόκληρο το έτος με βάση τροπολογία που είχε κατατεθεί στη Βουλή (25.4.1993) και η οποία όμως δεν επιψηφίστηκε με αποτέλεσμα να μην υπάρχει νομική κάλυψη για τις ποσότητες πετρελαιοειδών που παραλήφθηκαν με μειωμένο φόρο από 25.4.1993 μέχρι και 18.10.1993.

Η νομοθετική αυτή κάλυψη γίνεται με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 13 του άρθρου αυτού, σύμφωνα με την οποία ο ειδικός φόρος κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης ορίζεται για το παραπάνω χρονικό διάστημα σε 39.000 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Παράλληλα διατηρείται σε ισχύ το καθεστώς του άρθρου 20 του ν. 2127/1993 (περίπτωση στ'), σύμφωνα με το οποίο ο μειωμένος φόρος του πετρελαίου θέρμανσης (39.000 δρχ.) θα ισχύει μόνο για τη χειμερινή περίοδο, ενώ για το λοιπό διάστημα θα εφαρμόζεται ο ακέραιος φόρος (60.000 δρχ.).

9. Με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2166/1993.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2166/1993 προβλέπεται η κατάργηση, από 1.1.1994, του ειδικού φόρου τραπεζικών εργασιών (8%) που επιβάλλεται στα έσοδα των τραπεζών που προβλέπει η διάταξη της περιπτ. β' του άρθρου 7 του ν. 1676/1986.

Όπως αναγράφεται στην εισηγητική έκθεση επί του Προϋπολογισμού του έτους 1994 (σελ. 87) έχει αποφασισθεί η παράταση από 1.1.1994 της ανωτέρω φορολογικής υποχρέωσης μειωμένης όμως στο ήμισυ αυτής, που ισχύει σήμερα, δηλαδή από 8% σε 4%, αντί της πλήρους κατάργησης.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου αυτού με την οποία αντικαθίσταται η ανωτέρω παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2166/1993 υλοποιείται η παράταση της προαναφερόμενης υποχρέωσης.

10. Με την παράγραφο 15 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 15 του ν. 1642/1986.

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται ότι δεν έχουν τις υποχρεώσεις του Φ.Π.Α., τα πρόσωπα που μεσολαβούν στη διάθεση καρτών για ελεγχόμενη στάθμευση, στην περίπτωση που από τους Ο.Τ.Α. έχει ανατεθεί η διαχείριση του συστήματος ελεγχόμενης στάθμευσης σε διαχειριστές.

Με τη ρύθμιση αυτή οι διάφοροι μικροεπαγγελματίες (περίπτερα κ.λπ.) δεν είναι υποχρεωμένοι να αποδίδουν Φ.Π.Α. για τα έσοδα που πραγματοποιούν από την πώληση καρτών.

11. Με την παράγραφο 16 αντικαθίσταται η παράγραφος 10 του άρθρου 15 του ν. 1642/1986.

Με τη διάταξη αυτή παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών εξουσιοδότηση να ρυθμίζει, με αποφάσεις του, τη διαδικασία και τις λεπτομέρειες για την εφαρμογή του άρθρου 15.

12. Με την παράγραφο 17 προστίθεται νέα περίπτωση Υ στο άρθρο 18 του ν. 1642/1986.

Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή αναστέλλεται από 25.11.1992 η υπαγωγή σε Φ.Π.Α. της αποχέτευσης καθώς και της πώλησης νερού μη εμφιαλωμένου, που πραγματοποιούνται απευθείας από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή συνδέσμους αυτών, χωρίς τη μεσολάβηση δημοτικών επιχειρήσεων.

Η διάταξη αυτή θεσπίζεται λόγω του ότι η επιβολή του Φ.Π.Α. με το κανονικό καθεστώς στους οργανισμούς αυτούς παρουσιάζει τεχνικές δυσκολίες οι οποίες δεν επιλύθηκαν έγκαιρα.

Η αναστολή αυτή ισχύει μέχρι την καθιέρωση απλοποιημένου καθεστώτος με το οποίο θα αντιμετωπισθούν οι τεχνικές δυσκολίες.

13. Με την παράγραφο 18 μειώνεται η προκαταβολή Φ.Π.Α. από 25% σε 15% και προβλέπεται η κατάργησή της στο τέλος του έτους 1994. Με τη ρύθμιση αυτή ελαφρύνονται οι επιχειρήσεις καθόσον κατά το έτος 1994 θα προκαταβάλουν Φ.Π.Α. μόνο 15% επί του ποσού που οφείλουν σε κάθε φορολογική περίοδο και από 1.1.1995 δεν θα υποχρεούνται σε προκαταβολή.

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις επί θεμάτων ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας ορισμένων προϊόντων

1. Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 2127/1993, προκειμένου στα πλαίσια της εναρμόνισης με την αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία να είναι δυνατός ο καθορισμός, με προεδρικά διατάγματα, των ποσοστών φυσικής απομείωσης για τα προϊόντα του άρθρου 1 του νόμου αυτού.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση Υ της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 2127/1993, ώστε να διαχωριστεί η φορολογική διαχείριση της αμόλυβδης βενζίνης μέχρι 96 οκτάνια από εκείνη των 96 οκτανίων και άνω.

Ειδικότερα, η συνήθης αμόλυβδη βενζίνη που παράγουν τα εγχώρια διυλιστήρια ή προέρχεται από το εξωτερικό είναι των 95 κατά κανόνα οκτανίων. Επί αυτής προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία επιβολή φόρου κατανάλωσης 104.000 δραχμές το χιλιόλιτρο.

Ήδη όμως πρόσφατα κυκλοφόρησε στην αγορά και αμόλυβδη βενζίνη με περισσότερα οκτάνια (98), της οποίας η τιμή πώλησης είναι υψηλότερη από εκείνη της συνήθους.

Με τα δεδομένα αυτά θα πρέπει να διαφοροποιηθεί και η φορολογική μεταχείριση των δύο αυτών καυσίμων κατά το μέτρο που διαφοροποιείται και η τιμή πώλησής τους. Τούτο γίνεται με τις διατάξεις της παρούσας

παραγράφου με την οποία ορίζεται φόρος κατανάλωσης για την αμόλυβδη βενζίνη 96 οκτανίων και πάνω το ποσό των δραχμών 114.000 ανά χιλιόλιτρο.

3. Με την παράγραφο 33 του άρθρου αυτού αντιμετωπίζεται το θέμα της επαναποστολής μεταφορικών μέσων σε άλλα Κράτη-Μέλη της Κοινότητας. Συγκεκριμένα, η ισχύουσα νομοθεσία δεν παρέχει τη δυνατότητα επαναποστολής των μεταφορικών μέσων στα λοιπά Κράτη-Μέλη, στις περιπτώσεις που οι κάτοχοί τους δεν επιθυμούν για διάφορους λόγους να τα θέσουν τελικά σε κυκλοφορία στην Ελλάδα. Η κάλυψη του κενού αυτού γίνεται με τις ρυθμίσεις της παρούσας διάταξης.

4. Με την παράγραφο 44 του άρθρου αυτού προβλέπεται εκλογίκευση του προβλεπόμενου από την παράγραφο 2 του άρθρου 88 του ν. 2127/1993, προστίμου. Ειδικότερα μεταξύ των προστίμων που προβλέπονται για τα προερχόμενα από τα λοιπά Κράτη - Μέλη αυτοκίνητα, είναι και εκείνο των 500.000 δραχμών που επιβάλλεται στις περιπτώσεις που ο κάτοχος του μεταφορικού μέσου το κυκλοφορεί πέραν της προθεσμίας που έχει καθορίσει το Τελωνείο, στο οποίο κατέθεσε τη δήλωση άφιξης του στη χώρα.

Επειδή εκτιμάται ότι το πρόστιμο αυτό πολλές φορές και κυρίως για τα φορτηγά αυτοκίνητα είναι δυσανάλογο με τον οφειλόμενο φόρο, με την προτεινόμενη ρύθμιση λαμβάνεται πρόνοια, ώστε το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου να μην υπερβαίνει το ποσό του φόρου.

5. Με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού προβλέπεται η επιβολή προστίμου στην περίπτωση καθυστέρησης καταβολής οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης. Συγκεκριμένα με βάση την ισχύουσα νομοθεσία και προς αποτροπή καταστρατηγήσεων μετά την εγκαθίδρυση της Ενιαίας Αγοράς έχει θεσπιστεί μία διαδικασία παρακολούθησης για τα μεταφορικά μέσα, που προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη και παράλληλα προβλέπονται αυστηρές κυρώσεις σε περίπτωση μη τήρησής της.

Μέχρι σήμερα έχει παρατηρηθεί ότι κατά το πλείστον οι ασχολούμενοι με το εμπόριο αυτοκινήτων τηρούν τη διαδικασία αυτή, πλην όμως ελλείψει ειδικής κύρωσης (χρηματικού προστίμου) καθυστερούν την καταβολή του φόρου παρά το γεγονός ότι υποβάλλουν μέσα στη νόμιμη προθεσμία τα δικαιολογητικά τελωνισμού των αυτοκινήτων.

Κατόπιν τούτου και προκειμένου να εξασφαλίζεται η εμπρόθεσμη είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου, με την παρούσα διάταξη προβλέπεται για τις περιπτώσεις αυτές η επιβολή προστίμου ίσου με το 1% του οφειλόμενου φόρου για κάθε μέρα καθυστέρησης μέχρι την έναρξη επιβολής των τελών εκπρόθεσμης καταβολής.

6. Με την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου γίνεται επέκταση των διατάξεων του Τελωνειακού Κώδικα για θέματα καταστροφής ή εγκατάλειψης προϊόντων και για τα προϊόντα των άρθρων 1, 75 και 89 του ν. 2127/1993. Συγκεκριμένα για τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σύμφωνα με το ν. 2127/1993 δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα, με αποτέλεσμα να υπάρχει νομοθετικό κενό για τα θέματα της καταστροφής ή εγκατάλειψής τους και να δημιουργούνται προβλήματα στην πράξη όταν ανακύπτει τέτοια ανάγκη.

Η κάλυψη του κενού αυτού γίνεται με την παρούσα διάταξη, σύμφωνα με την οποία έχουν ανάλογη εφαρμογή οι ρυθμίσεις των άρθρων 31 και 36 του Τελωνειακού Κώδικα που αναφέρονται στα θέματα αυτά.

7. Με την παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να κα-

θορίσει τους όρους και προϋποθέσεις εφαρμογής διατάξεων σε θέματα φορολογίας ορισμένων προϊόντων. Ειδικότερα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν. 2166/1993 η αρμοδιότητα σε θέματα φορολογίας και παρακολούθησης των αναφερόμενων σ' αυτή προϊόντων περιήλθε στην Τελωνειακή Αρχή. Επειδή δεν καθορίζονται οι όροι, προϋποθέσεις και το διαδικαστικό γενικότερα μέρος εφαρμογής των ρυθμίσεων, με την παρούσα διάταξη παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να καθορίσει με απόφασή του τα θέματα αυτά.

Άρθρο 4 Ρυθμίσεις χρεών

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου παρέχεται ευχέρεια στους οφειλότες του Δημοσίου να διακανονίσουν τα χρέη τους. Ειδικότερα, με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου 22 του ν. 2166/1993 καθορίζεται ο τρόπος διακανονισμού εξόφλησης των βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο. Η ισχύς των διατάξεων αυτών άρχισε την 11.8.1993, ήτοι πριν από τη δημοσίευση του σχετικού νόμου στο ΦΕΚ 137/24.8.1993, με συνέπεια να μην ενημερωθούν οι οφειλότες και να έχουν απωλέσει το δικαίωμα διακανονισμού των οφειλών τους λόγω λήξης των αναφερόμενων στις συγκεκριμένες διατάξεις προθεσμιών.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις παρατείνονται οι προθεσμίες αυτές, ώστε να δοθεί ευχέρεια στους οφειλότες να εξοφλήσουν τα χρέη τους προς το Δημόσιο και επίσης παρατείνεται η προθεσμία της παραγράφου 24 του άρθρου 22 του ίδιου νόμου, για να δοθεί ευχέρεια στους οφειλότες της κατηγορίας αυτής που δεν έχουν ρυθμίσει τα χρέη τους να υποβάλουν αίτηση και δήλωση για τη ρύθμιση αυτών.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού καθορίζονται οι προϋποθέσεις διαγραφής των οφειλών των Κ.Τ.Ε.Λ..

Με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 22 του ν. 2166/1993 διαγράφονται οι οφειλές των Κ.Τ.Ε.Λ. και της Δημοτικής Επιχείρησης Συγκοινωνιών Ρόδου "ΡΟΔΑ", που προέρχονται σ'ιό δάνεια, που τους είχαν χορηγηθεί μέχρι 30 Απριλίου 1990 με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, λόγω του κοινωνικού έργου που επιτελούν τα Κ.Τ.Ε.Λ. με την εκτέλεση δρομολογίων σε άγονες γραμμές, τη μεταφορά μαθητών και ατόμων με ειδικές ανάγκες κ.λπ..

Επειδή όμως τα Κ.Τ.Ε.Λ. έχουν εγείρει αγωγές κατά του Δημοσίου και διεκδικούν την καταβολή ποσών για τις παραπάνω αιτίες, για τις οποίες γίνεται η διαγραφή των οφειλών τους και για το ίδιο χρονικό διάστημα, δηλαδή μέχρι 30 Απριλίου 1990, είναι επιβεβλημένο, για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, να παραιτηθούν τα Κ.Τ.Ε.Λ., τόσο από τυχόν ασκηθείσες αγωγές όσο και από το δικαίωμα διεκδίκησης των ποσών αυτών, που προτείνεται με τις διατάξεις της παραγράφου 3.

3. Με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 22 του ν. 2166/1993.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 22 του ν. 2166/1993 ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται κανενός άλλου είδους διακανονισμός χρεών προς το Δημόσιο, παρά μόνο αυτός που ορίζεται στις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του ίδιου άρθρου.

Επειδή πολλές επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα αδυνατούν να ανταποκριθούν στο διακανονισμό των χρεών τους, με τις διατάξεις αυτές προτείνεται η αντικατάσταση της συγκεκριμένης διάταξης, ώστε να

δοθεί η δυνατότητα στις επιχειρήσεις αυτές να ρυθμίζουν τα χρέη τους με τις προγενέστερες διατάξεις και να τους χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας, για κάθε χρήση, με ευνοϊκότερους όρους.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 παρατείνεται ο χρόνος παραγραφής των βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο μέχρι 31.12.1994. Η παράταση του χρόνου παραγραφής μέχρι 31.12.1994 των βεβαιωμένων στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες χρεών, η οποία (παραγραφή) συμπληρώνεται εντός του έτους 1993, κρίνεται απαραίτητη για το λόγο ότι οι εργασίες της μηχανοργάνωσης των Δ.Ο.Υ. δεν επέτρεψαν στους υπαλλήλους τους να λάβουν όλα τα ενδεικνυόμενα και απαραίτητα μέτρα για την είσπραξη και διακοπή ή αναστολή της παραγραφής των πιο πάνω χρεών.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 προτείνεται η ρύθμιση των χρεών των οφειλετών των σεισμοπλήκτων περιοχών του νομού Ηλείας. Με τις διατάξεις αυτές παρέχεται η δυνατότητα στους οφειλότες των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) Πύργου, Αμαλιάδας και Κρεστένων του νομού Ηλείας, οι οποίοι έχουν την κατοικία τους ή την έδρα τους ή την κύρια εγκατάστασή τους στις περιοχές, που επλήγησαν από τους σεισμούς του μηνός Μαρτίου 1993, να ρυθμίσουν τα βεβαιωμένα και ληξιπρόθεσμα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993 χρέη τους, χωρίς προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, σε εξήντα (60) ίσες μηνιαίες δόσεις. Επίσης παρέχεται η δυνατότητα στους ίδιους οφειλότες να καταβάλλουν σε έξι (6) ίσες άτοκες μηνιαίες δόσεις τις οφειλές τους, που έπρεπε να αποδώσουν με δηλώσεις από 20.3.1993 μέχρι 31.12.1993 και για τις οποίες δηλώσεις έχει χορηγηθεί παράταση υποβολής τους με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μέχρι 31.12.1993.

Η ρύθμιση αυτή προωθείται για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης καθόσον στο παρελθόν σε παρόμοιες περιπτώσεις είχαν γίνει ρυθμίσεις για τους σεισμόπλήκτους οφειλότες των νομών Μεσσηνίας, Ζακύνθου, Κορινθίας, Βοιωτίας, Ηλείας και της επαρχίας Μεγαρίδος του νομού Αττικής.

Οι προϋποθέσεις υπαγωγής στη ρύθμιση και οι λεπτομέρειες εφαρμογής της περιγράφονται αναλυτικά στις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 5

Τεκμήρια δαπανών διαβίωσης, παρακράτηση φόρου στο εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις και καταβολή φόρου κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου αυτού τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955, που αναφέρονται στον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες διαβίωσης. Σκοπός των νέων διατάξεων είναι η αναπροσαρμογή των τεκμηρίων δαπανών για να γίνουν πιο αποτελεσματικά και να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν στα σημερινά δεδομένα. Επίσης καταβάλλεται προσπάθεια ώστε τα τεκμήρια αυτά να γίνουν δικαιότερα με την εισαγωγή νέων κριτηρίων μείωσης της τεκμηριτής δαπάνης των αυτοκινήτων των συνταξιούχων.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού καθιερώνεται η υποχρέωση παρακράτησης φόρου από δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς, κοινωφελή ιδρύματα κ.τ.λ. κατά την προμήθεια υλικών από επιχειρήσεις. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η ταχύτερη είσπραξη από το Δημόσιο του φόρου, που οφείλουν οι επιχειρήσεις οι οποίες προμηθεύουν το Δημόσιο, τους οργανισμούς κ.τ.λ., με κάθε είδους υλικά.

3. Με την παράγραφο 8 τού άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 82 του ν.δ. 1118/1973.

Με τις διατάξεις του άρθρου 82 παράγραφος 1 του ν.δ. 1118/1973 προβλέπεται η καταβολή του φόρου κληρονομιάς σε δώδεκα (12) μηνιαίες δόσεις, αν δεν υπερβαίνει τις 240.000 δρχ. ή σε οκτώ (8) εξαμηνιαίες δόσεις, αν υπερβαίνει τις 240.000 δραχμές.

Ήδη, με τη διάταξη της παραγράφου αυτής, ορίζεται η καταβολή του φόρου σε οκτώ (8) μηνιαίες ή τριμηνιαίες δόσεις, ανάλογα με το συνολικό ύψος του φόρου, η καθεμιά από τις οποίες δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 30.000 δρχ. και 50.000 δρχ. αντίστοιχα.

Η ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία για την ταχύτερη είσπραξη των δημοσίων εσόδων και την ελάφρυνση των οικονομικών υπηρεσιών από σημαντικό έργο εκκρεμοτήτων.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 82 του ν.δ. 1118/1973.

Με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 82 του ν.δ. 1118/1973, προβλέπεται έκπτωση 15% σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής του συνόλου του βεβαιωθέντος φόρου μέσα στην προθεσμία της πρώτης μηνιαίας ή της δεύτερης εξαμηνιαίας δόσης.

Ήδη, με τη διάταξη της παραγράφου αυτής ορίζεται ότι η έκπτωση παρέχεται αν η εφάπαξ καταβολή γίνει μέσα στην προθεσμία της δεύτερης τριμηνιαίας δόσης.

Η ρύθμιση γίνεται για εναρμόνιση της οικείας διάταξης με τη διάταξη της πιο πάνω παραγράφου για καταβολή του φόρου σε τριμηνιαίες δόσεις.

5. Με την παράγραφο 10 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 82 του ν.δ. 1118/1973.

Με τη διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 82 του ν.δ. 1118/1973 ρυθμίζεται το θέμα της προθεσμίας παροχής εμπράγματης ασφάλειας προκειμένου να καταβληθεί σε δόσεις ο οφειλόμενος φόρος.

Ήδη, λόγω της αλλαγής του τρόπου καταβολής του φόρου (σε τριμηνιαίες αντί των εξαμηνιαίων δόσεις), κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση της πιο πάνω προθεσμίας.

6. Με την παράγραφο 11 ορίζεται η ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων 8, 9 και 10.

Άρθρο 6

Ειδικό συντονιστικό όργανο ελέγχου των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες

Οι ως και προτεινόμενες διατάξεις: α) συστήνεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ειδικό συντονιστικό όργανο με σκοπό τη διευκόλυνση και μεθόδευση της διαδικασίας του ελέγχου των προγραμμάτων, που χρηματοδοτούνται από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και θα εκτελούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς. Στα ως άνω προγράμματα δύναται να ασκείται διαχειριστικός έλεγχος από υπαλλήλους του Δημοσιονομικού Κλάδου του Υπουργείου Οικονομικών και ουσιαστικός έλεγχος από υπαλλήλους του Δημοσιονομικού Κλάδου του Υπουργείου Οικονομικών και υπαλλήλους του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργείου και β) σε περίπτωση διαπίστωσης κατά τους ελέγχους οικονομικών ατασθαλιών οι εκθέσεις διαβιβάζονται στον Υπουργό Οικονομικών για τις περαιτέρω νόμιμες ενέργειες.

Η προτεινόμενη, με την ανωτέρω διάταξη, επέκταση των αρμοδιοτήτων των Υπηρεσιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στη διενέργεια ελέγχων (είναι το

αρμόδιο όργανο, με την ισχύουσα νομοθεσία, για την παρακολούθηση εκτέλεσης και διαχείρισης των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού) επί των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται ολικά ή μερικά από την Κοινότητα και εκτελούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, βάσει βέβαια των κανόνων που διέπουν τους φορείς αυτούς, είναι αναγκαία και επιβεβλημένη, διότι τα ελεγκτικά όργανα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, λόγω της πείρας και της εξειδίκευσης που διαθέτουν στα θέματα των ελέγχων, αποτελούν μία επιπλέον εγγύηση για τη διασφάλιση της χρηστής διοίκησης τόσο των εθνικών όσο και των κοινοτικών πόρων.

Άρθρο 7

Πρόσθετη οικονομική ενίσχυση των πολιτικών κομμάτων και ειδική αποζημίωση που χορηγείται στο προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ., του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος

1. Με την 110224/6.10.1993 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εγκρίθηκε η χορήγηση πρόσθετης οικονομικής ενίσχυσης στα πολιτικά κόμματα, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις επιπλέον δαπάνες της εκλογικής αναμέτρησης της 10ης Οκτωβρίου 1993. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη καθόσον η οικονομική ανεξαρτησία των κομμάτων ενισχύει την ελευθερία δράσης τους και εμπειδώνει τη Δημοκρατία. Αυτό, γιατί αποκλείει από τον πολιτικό αγώνα τους αθέατους οικονομικούς χορηγούς, οι οποίοι με την οικονομική ευρωστία τους μπορεί να καθίστανται ρυθμιστές των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα μας.

Επίσης με τις 2062980/6924/0022/6.10.1993, 2061950/6833/0022/20.9.1993 και 2059491/6619/0022/30.9.1993 κοινές υπουργικές αποφάσεις εγκρίθηκε η καταβολή ειδικής αποζημίωσης στους στρατιωτικούς των Ενόπλων Δυνάμεων, στο Αστυνομικό και Πυροσβεστικό προσωπικό, καθώς και στα όργανα του Λιμενικού Σώματος, ποσού οσράντα χιλιάδων (40.000) δραχμών κατά δικαίωμα, για την πρόσθετη απασχόλησή τους κατά την περίοδο των βουλευτικών εκλογών της 10ης Οκτωβρίου 1993.

Όλες οι παραπάνω αποφάσεις δεν δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, γιατί δεν υπήρχε νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοσή τους.

Με τις προτεινόμενες προς ψήφιση διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού σκοπείται η νομοποίηση των γενομένων δαπανών.

2. Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 2129/1993 αυξήθηκε η ειδική αποζημίωση που χορηγείται στο Αστυνομικό και Πυροσβεστικό προσωπικό για κάθε ημέρα απασχόλησης πέραν του πενήτη-μέρου από τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές σε έξι χιλιάδες (6.000) δραχμές. Εξάλλου με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου επεξετάθη η αποζημίωση αυτή και στο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος.

Με τα τελευταία όμως εδάφια των πιο πάνω παραγράφων καθορίζεται η συνολική ετήσια δαπάνη στο ποσό των δραχμών 7.518.000.000 για το προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ. και του Πυροσβεστικού Σώματος και στο ποσό των δραχμών 625.000.000 για το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος.

Η ανωτέρω δαπάνη κάλυψε τις ανάγκες απασχόλησης του προσωπικού αυτού μέχρι το μήνα Ιούλιο 1993. Η εργασία όμως του προσωπικού πέραν του πενήτη-μέρου δεν μπορούσε να διακοπεί ή να μειωθεί διότι θα δυσχέραινε σοβαρά τη λειτουργικότητα των υπηρεσιών με απρόβλεπτες συνέπειες.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των παραγράφων

3 και 4 του άρθρου αυτού παρέχεται εξουσιοδότηση, ώστε κατ' εξαίρεση για το έτος 1993 το ύψος της συνολικής δαπάνης να καθοριστεί με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, προκειμένου να καλυφθεί το επιπλέον ποσό που δαπανήθηκε για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών απασχόλησης του προσωπικού.

Άρθρο 8

Παροχή εγγυήσεων από το Ελληνικό Δημόσιο

Με την προτεινόμενη διάταξη διευρύνεται το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο παροχής εγγυήσεων από το Ελληνικό Δημόσιο, για να καταστεί δυνατή η παροχή εγγυήσεων του υπέρ Ελληνικών Πιστωτικών Ιδρυμάτων, για τη χορήγηση δανείων από αυτά προς την Παλαισπινιακή Εθνική Αρχή, για την αντιμετώπιση μέρους των δαπανών που απαιτούνται στα πρώτα στάδια της αυτονομίας των Παλαισπινίων.

Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία για την υλοποίηση της πρόθεσης που εκδηλώθηκε από την Παγκόσμια Κοινότητα για την αποκατάσταση κλίματος ειρήνης σ' αυτήν την ευαίσθητη περιοχή του κόσμου.

Από την προτεινόμενη διάταξη δεν προκαλούνται επιπτώσεις σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Άρθρο 9

Καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο αυτό καταργούνται από 1.9.1993 οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 2093/1992, καθόσον τα αναφερόμενα σε αυτό θέματα αντιμετωπίζονται πλέον με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 4 του νομοσχεδίου αυτού.

Αθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1993

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεώργ. Γεννηματάς Στλ.-Άγγελ. Παπαθεμελής

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Γεώργ. Κατσιφάρας

Π Ι Ν Α Κ Α Σ

Διατάξεων που καταργούνται ή τροποποιούνται ή συμπληρώνονται με το σχέδιο νόμου "Ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη σύναψη και διαχείριση δανείων του Ελληνικού Δημοσίου από το εσωτερικό και το εξωτερικό και άλλες διατάξεις".

(Άρθρο 1 παράγραφος 11-5 νομοσχεδίου)
Νέες διατάξεις

(Άρθρο 1 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)
ν.δ. 970/1997

Άρθρον 1

1. Δάνεια της Τραπέζης της Ελλάδος παρ' αλλοδαπών πιστωτικών οίκων εις συνάλλαγμα δύνανται, μετ' έγκρισιν της Νομισματικής Επιτροπής, να εκχωρώνται, εν όλω ή εν μέρει, προς το Ελληνικόν Δημόσιον υπό τους υπ' ους συνήφθησαν όρους εξυπηρέτησεως κατά κεφάλαιον, τόκους και τραπεζικάς εν γένει προμηθειάς. Εξουσιοδοτείται ο Υπουργός των Οικονομικών όπως

δια λογαριασμόν του Ελληνικού Δημοσίου συνομολογή μετά της Τραπέζης της Ελλάδος τας συμβάσεις εκχωρήσεως των τοιούτων Δανείων.

2. Το προϊόν των κατά την προηγούμενη παράγραφον δανείων δραχμοποιείται επί τη κατά την χρονολογίαν υπογραφής της συμβάσεως εκχωρήσεως προς το Ελληνικόν Δημόσιον μέση τιμή συναλλάγματος, επί τη τοιαύτη δε μέση τιμή τη ισχυούση κατά τας χρονολογίας πληρωμής καταβάλλεται προς την Τράπεζαν της Ελλάδος το εις δραχμάς ισοτίμον των δια την εξυπηρέτησιν των δανείων οφειλομένων εις συνάλλαγμα ποσών κεφαλαίου, τόκων και τραπεζικών προμηθειών εν γένει.

Άρθρον 2

Το εις δραχμάς προϊόν των κατά το προηγούμενον άρθρον εκχωρουμένων προς το Ελληνικόν Δημόσιον δανείων διατίθεται αποκλειστικώς, κατά τα δι' αποφάσεως του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας καθοριζόμενα, δια την χρηματοδότησιν της εκτελέσεως έργων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αι δε οικείαι εν τω Προϋπολογισμώ πιστώσεις αναγράφονται δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρον 3

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

(Άρθρο 2 παρ. 1 νομοσχεδίου)
ν. 1882/1990

Άρθρο 37

Ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων, ιδιωτικής χρήσης

1. Καινούργη επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν κατασκευασθεί με αντιρρυπαντική τεχνολογία, της δασμολογικής κλάσης 87.03 του Ολοκληρωμένου Τελωνειακού Δασμολογίου (TARIC), με εξαίρεση τα ασθενοφόρα και νεκροφόρα, υποβάλλονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης επί της φορολογητέας αξίας, όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 363/1976 (ΦΕΚ 152 Α') και του άρθρου 4 του ν. 1573/1985 (ΦΕΚ 201 Α'), όπως ισχύουν.

2. Οι συντελεστές του κατά τα παραπάνω ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζονται ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΟΡΟΥ
Μέχρι και 900 κυβικά εκατοστά	35%
Από 901 μέχρι 1.400	50%
1.401 μέχρι 1.600	70%
1.601 μέχρι 1.800	90%
1.801 μέχρι 2.000	140%
2.001 και πάνω	220%

3. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο συντελεστές αυξάνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) για αυτοκίνητα αντιρρυπαντικής τεχνολογίας με κινητήρα περιστρεφόμενων εμβόλων (WANKEL).

ν. 2093/1992

Άρθρο 10

Ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και μοτοσυκλετών

1. Οι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 37 του ν. 1882/1990 ορί-

ζονται από 1.1.1993 ως εξής:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΟΡΟΥ
Μέχρι και 900 κυβ. εκατ.	30%
Από 901 μέχρι 1400 "	38%
Από 1401 μέχρι 1800 "	43%
Από 1801 μέχρι 2000 "	48%
Από 2001 και πάνω "	60%
Από 20001 και πάνω "	100%

Τα παραπάνω ποσοστά φόρου μειώνονται, αντίστοιχα από 1.1.1994 και από 1.1.1995 κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες.

(Άρθρο 2 παρ. 2 νομοσχεδίου)
ν. 2093/1992

Άρθρο 14

Ειδικός φόρος κατανάλωσης φορτηγών αυτοκινήτων

1. Τα αντρυπαντικής τεχνολογίας φορτηγά αυτοκίνητα, ανεξαρτήτως καυσίμου και οι βάσεις τους, της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, υποβάλλονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, επί της αξίας, ως εξής:

α) Φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόννους, ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστού φόρου 10%.

β) Ανοικτά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους, ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστού φόρου 20%.

γ) Κλειστά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΟΡΟΥ
Μέχρι και 900 κυβ. εκατ.	20%
Από 901 μέχρι 1400 "	25%
Από 1401 μέχρι 1800 "	30%
Από 1801 μέχρι 2000 "	35%
Από 2001 και πάνω "	40%

δ) Βάσεις των φορτηγών των προηγούμενων περιπτώσεων 15%.

Οι συντελεστές της παραγράφου αυτής προσαυξάνονται κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%), προκειμένου για αυτοκίνητα μη αντρυπαντικής τεχνολογίας.

(Άρθρο 2 παρ. 3 νομοσχεδίου)
ν. 2093/1992

Άρθρο 10

2. Στους κατά περίπτωση, με βάση τα κυβικά εκατοστά, συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης της προηγούμενης παραγράφου, μειωμένους κατά 50%, υποβάλλονται από 8.8.1992 και οι μοτοσυκλέτες κυλινδρισμού κινητήρα 250 κυβικών εκατοστών και πάνω.

Για την επαβολή του φόρου αυτού η φορολογητέα αξία διαμορφώνεται ανάλογα με εκείνη των φορτηγών αυτοκινήτων κατ'εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 1477/1984 (ΦΕΚ 144 Α'), όπως ισχύει.

(Άρθρο 2 παρ. 4 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993.

Άρθρο 80

Βεβαίωση και είσπραξη του φόρου
Πιστοποιητικά ταξινόμησης

1. Υπόχρεος στην καταβολή του φόρου είναι ο ιδιοκτήτης του οχήματος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του.

2. Για τη βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου

κατανάλωσης και του φόρου προστιθέμενης αξίας ή για τη χορήγηση οριστικής απαλλαγής, υποβάλλεται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή ειδική δήλωση, μέχρι και την επόμενη εργάσιμη ημέρα από εκείνη κατά την οποία ο φόρος κατέστη απαιτητός και οπωσδήποτε πριν από την έκδοση της άδειας κυκλοφορίας.

Προκειμένου περί των οχημάτων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 84, η ειδική δήλωση υποβάλλεται κατά την έξοδο αυτών από τα ανασταλτικά καθεστώτα.

Με την ειδική δήλωση, που αποτελεί τίτλο υπέρ του Δημοσίου, συνεισπράττεται και ο οφειλόμενος φόρος προστιθέμενης αξίας.

3. Οι συντελεστές που λαμβάνονται υπόψη για τη βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης και του φόρου προστιθέμενης αξίας είναι εκείνοι που ισχύουν κατά το χρόνο που ο φόρος καθίσταται απαιτητός.

Σε περίπτωση μείωσης των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης ή και του φόρου προστιθέμενης αξίας, μετά την υποβολή της ειδικής δήλωσης και πριν την έκδοση του αποδεικτικού είσπραξης, εφαρμόζεται ο ευνοϊκότερος για τον υπόχρεο συντελεστής.

Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται, στην περίπτωση που το αποδεικτικό είσπραξης δεν εκδόθηκε, για λόγους που αποκλειστικά βαρύνουν τον υπόχρεο.

Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης των παρ. 1 και 2 του άρθρου 79 και εφόσον οι τελωνειακές αρχές αδυνατούν να προσδιορίσουν το χρόνο κατά τον οποίο ο φόρος κατέστη απαιτητός, οι φορολογικοί συντελεστές, που λαμβάνονται υπόψη για τη βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης και του φόρου προστιθέμενης αξίας, είναι αυτοί που ισχύουν κατά την ημερομηνία διαπίστωσης της παράβασης.

4. Μετά την είσπραξη των οφειλόμενων φόρων ή τη νόμιμη οριστική απαλλαγή από αυτούς, εκδίδονται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή αποδεικτικό είσπραξης και πιστοποιητικό ταξινόμησης του οχήματος.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της ειδικής δήλωσης, του αποδεικτικού είσπραξης και του πιστοποιητικού ταξινόμησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία.

(Άρθρο 2 παρ. 5 νομοσχεδίου)
ν. 1921/1991.

Άρθρο 20

Κίνητρα για την απόσυρση επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων συμβατικής τεχνολογίας ιδιωτικής χρήσης

ν. 47/1991 (ΦΕΚ 70 Α').

1. Οι κατά τις κείμενες διατάξεις επιβαλλόμενοι, κατά περίπτωση, ειδικοί φόροι κατανάλωσης εισπράττονται μειωμένοι κατά πενήντα τοις εκατό (50%), προκειμένου περί καινούργιων επιβατικών αυτοκινήτων ή φορτηγών βενζινοκίνητων αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης μικτού βάρους 2,5 τόννων, αντρυπαντικής τεχνολογίας, κυλινδρισμού κινητήρα από 1401 μέχρι 2000 κυβικών εκατοστών και κατά 60% προκειμένου περί ομοίων αυτοκινήτων, κυλινδρισμού μέχρι 1400 κυβικών εκατοστών, εφόσον παραλαμβάνονται σε αντικατάσταση είτε επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης συμβατικής τεχνολογίας είτε φορτηγού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης βενζινοκίνητου μικτού βάρους μέχρι 2,5 τόννων, επίσης συμβατικής τεχνολογίας, τα οποία αποσύρονται οριστικά από την κυκλοφορία και καταστρέφονται. Η κατά τα ανωτέρω μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό

των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δρχ.

2. Ως αντρρυπαντικής τεχνολογίας, κατά την παράγραφο 1, νοούνται τα μεν επιβατικά αυτοκίνητα εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 37 ή της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του ν. 1882/1990, τα δε φορτηγά εφόσον δεν υπερβαίνουν τα όρια εκπομπών καυσαερίου, τα οποία θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Για τη θέση σε κυκλοφορία των παραπάνω αυτοκινήτων, δεν καταβάλλονται, το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 363/1976 (ΦΕΚ 152 Α'), όπως ισχύει εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος και τα τέλη κυκλοφορίας για πέντε (5) ημερολογιακά έτη.

Ως πρώτο έτος κυκλοφορίας για τη μη καταβολή τελών κυκλοφορίας θεωρείται το έτος, κατά το οποίο εκδόθηκε η άδεια κυκλοφορίας του επιβατικού αυτοκινήτου αντρρυπαντικής τεχνολογίας.

4. Το ποσό του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που καταβλήθηκε κατά τον τελωνισμό καινούργιων επιβατικών ή φορτηγών αυτοκινήτων αντρρυπαντικής τεχνολογίας, κατά τις παραγράφους 1 και 2, επιστρέφεται κατά το ήμισυ για αυτοκίνητα κυλινδρισμού από 1401 μέχρι 2000 κυβικά εκατοστά, και κατά ποσοστό 60% για αυτοκίνητα μέχρι 1400 κυβικά εκατοστά, μη δυνατόν του ποσού αυτού να υπερβεί τα δύο εκατομμύρια (2.000.000) δρχ. Επίσης επιστρέφεται ολόκληρο το ποσό του εφάπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους, καθώς και το ποσό των τελών κυκλοφορίας, που καταβλήθηκαν κατά την έκδοση της άδειας κυκλοφορίας, εφόσον τα αυτοκίνητα αυτά αγοράστηκαν αποδεδειγμένα από 12 Νοεμβρίου 1990 και οι ιδιοκτήτες τους από της ημερομηνίας αυτής προέβησαν ή θα προβούν μέχρι και 30 Απριλίου 1991 στην απόσυρση και καταστροφή επιβατικού ή φορτηγού αυτοκινήτου συμβατικής τεχνολογίας.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται μόνο για αυτοκίνητα συμβατικής τεχνολογίας, που αποσύρονται και καταστρέφονται, για τα οποία έχουν καταβληθεί τα τέλη κυκλοφορίας από 1.1.1989 μέχρι την ημερομηνία απόσυρσης.

6. Κατά την παράδοση των κατά την παράγραφο 5 αυτοκινήτων, χορηγούνται στον κύριο του αυτοκινήτου ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του παραστατικά στοιχεία απόσυρσης του αυτοκινήτου.

7. Με καινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθορίζονται: η διαδικασία απόσυρσης από την κυκλοφορία των ως άνω αυτοκινήτων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Επίσης με καινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, δύναται να καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία επιλογής της αρχής ή του νομικού ή φυσικού προσώπου για την καταστροφή των αποσυρόμενων αυτοκινήτων και το χρηματικό ποσό που ενδεχομένως θα καταβάλλεται από τους ανωτέρω.

Οι χώροι, στους οποίους θα καταστρέφονται τα αποσυρόμενα αυτοκίνητα, δύναται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, να τεθούν υπό καθεστώς τελωνειακής επιβλεψής.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 7 του άρθρου αυτού ισχύουν από 1.1.1991 και εφαρμόζονται για αυτοκίνητα συμβατικής τεχνολογίας που θα αποσυρθούν μέχρι 31.12.1992.

9. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 97 του ν. 1892/1990 "Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη" (ΦΕΚ 101 Α') προστίθενται τα εξής:

"Κατά τη δημιουργία των κατά τα ανωτέρω υπόγειων χώρων στάθμευσης και των υπόγειων διαβάσεων, είναι δυνατό να κατασκευάζονται και χώροι άλλων χρήσεων, όπως υγιεινής, καταστημάτων, αποθηκών κ.λ.π."

10. Στην έβδομη σειρά της παραγράφου 10 1ου άρθρου 97 του ίδιου νόμου 1892/1990, μετά τις λέξεις "του σταθμού" προστίθεται η φράση "και των λοιπών χρήσεων".

(Άρθρο 2 παρ. 6 νομοσχεδίου)
ν. 2367/1953

Άρθρο 15

7. Αυτοκίνητα οχήματα πθέμενα το πρώτον εις κυκλοφορίαν εν Ελλάδι πλην των κατά την προηγουμένην παράγραφον εξαμηνιαίων τελών κυκλοφορίας υποβάλλονται εφάπαξ εις πρόσθετον ειδικόν τέλος ίσον προς τα κατά περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ενός εξαμήνου.

(Άρθρο 2 παρ. 7 νομοσχεδίου)
ν. 363/1976

Άρθρο 3 παρ. 1

1. Επί επιβατικών αυτοκινήτων πθεμένων το πρώτον εις κυκλοφορίαν ως ιδιωτικής χρήσεως, το κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 15 του ν. 2367/1953 "περί τίτλων κυριότητος ταξινομήσεως, αδειών κυκλοφορίας και φορολογίας αυτοκινήτων", ως ισχύει, εφάπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος ορίζεται επί τη βάσει του κυλινδρισμού κινητήρος αυτών ως ακολούθως:

α) Μέχρι και χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς εκατόν (100) ανά κυβικόν εκατοστόν.

β) Δια τα πέραν των χιλίων διακοσίων (1.200) και μέχρι χιλίων οκτακοσίων (1.800) κυβικών εκατοστών, εις δρχ. διακοσίας (200) ανά κυβικόν εκατοστόν και

γ) δια τα αυτοκίνητα κυλινδρισμού κινητήρος πέραν των χιλίων οκτακοσίων (1.800) κυβικών εκατοστών, ορίζεται ως ακολούθως:

αα) Μέχρι και χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς εκατόν πενήτην (150) ανά κυβικόν εκατοστόν και

ββ) δια τα πέραν των χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς τριακοσίας (300) ανά κυβικόν εκατοστόν.

(Άρθρο 2 παρ. 8 νομοσχεδίου)
Νέα Διάταξη

(Άρθρο 2 παρ. 9 και 10 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 42

Βάση υπολογισμού και συντελεστές του φόρου

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στα βιομηχανοποιημένα καπνά υπολογίζεται ως εξής:

1. Στα τσιγάρα και τα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά, ως βάση υπολογισμού του φόρου λαμβάνεται σύμφωνα με τα στοιχεία φορολογίας που είναι γνωστά κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης αυτών, ανεξάρτητα από το σήμα και την προέλευσή τους. Στην τιμή αυτήν ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζεται σε ποσοστό 57%.

Η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων για τον υπολογισμό της νέας φορολογικής

επιβάρυνσης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και η έναρξη εφαρμογής της ορίζεται μεταξύ 1ης και 16ης Ιανουαρίου κάθε έτους.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης διορθώνεται:

α) Σε έναν πάγιο φόρο, ο οποίος επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος, το ποσό του οποίου είναι ίσο προς 5% της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης, η οποία προκύπτει από το άθροισμα του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού και του φόρου προστιθέμενης αξίας που επιβάλλονται στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων και είναι το ίδιο (πάγιο στοιχείο) για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων, ανεξάρτητα από την τιμή λιανικής πώλησής τους και

β) σε έναν αναλογικό φόρο ο συντελεστής του οποίου είναι 53,3875% και προκύπτει από το κλάσμα που έχει ως αριθμητή το γινόμενο του συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης επί την πλέον ζητούμενη τιμή μείον τον πάγιο φόρο και παρονομαστή την πλέον ζητούμενη τιμή.

Ο αναλογικός συντελεστής 53,3875% υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης χιλίων (1.000) τεμαχίων τσιγάρων (1 φορολογική μονάδα) και είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων.

2. Στα λοιπά βιομηχανοποιημένα καπνά ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζεται ως εξής:

α) Στα πούρα ή σιγαρίλλος σε ποσοστό 25% επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

β) Στο λεπτοκομμένο καπνό, ο οποίος προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων και στα άλλα καπνά για κάπνισμα, σε ποσοστό 57% επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

3. Για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται κατόπιν ειδικής παραγγελίας και δεν προορίζονται για εμπορία, καθώς και τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά δωρεάν για ερευνητικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, συσκευασμένα σε λευκά πακέτα χωρίς ενδείξεις και τιμή λιανικής πώλησης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται στην ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των ομοειδών προϊόντων της επεξεργασίας που τα παράγει ή τα διαθέτει στην αγορά, εκτός αν έχει συμφωνηθεί μεγαλύτερη τιμή.

(Άρθρο 2 παρ. 11 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 45

Καθορισμός της τιμής λιανικής πώλησης

1. Οι τιμές λιανικής πώλησης των βιομηχανοποιημένων καπνών που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας καθορίζονται ελεύθερα από τους καπνοβιομηχάνους ή από τους εντολοδόχους των καπνοβιομηχάνων των λοιπών κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, καθώς και από τους εισαγωγείς αυτών, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να γράφουν σε δραχμές την τιμή λιανικής πώλησης στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία που διατίθενται στη λιανική πώληση ή στις ένσημες φορολογικές ταινίες που επικολλούνται σ' αυτά.

2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 υποχρεούνται, δεκαπέντε μέρες τουλάχιστον πριν από κάθε μεταβολή της τιμής των προϊόντων τους ή την κυκλοφορία νέων τύπων, να δηλώνουν τούτο εγγράφως στην αρμόδια αρχή για τη φορολογία των προϊόντων αυτών.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως καπνοβιομηχανός θεωρείται κάθε πρόσωπο που μεταποιεί τον καπνό σε επεξεργασμένα προϊόντα, τα οποία προορίζονται για λιανική πώληση.

(Άρθρο 2 παρ. 12 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 10 παρ. 3

3. Οι αρμόδιες αρχές ασκούν εποπτεία και έλεγχο κατά τρόπο διαρκή ή περιοδικό στις φορολογικές αποθήκες, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

(Άρθρο 2 παρ. 13 νομοσχεδίου)
Νέα διάταξη για νομιμοποίηση διοικητικού μέτρου

(Άρθρο 2 παρ. 14 νομοσχεδίου)
ν. 2166/1993

Άρθρο 6, παρ. 1

1. Ο ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών, που επιβάλλεται στα έσοδα των Τραπεζών που προβλέπει η διάταξη της περίπτωσης β' του άρθρου 7 του ν. 11676/1986 (ΦΕΚ 204 Α') καταργείται.

Στα έσοδα αυτά και στις παρεπόμενες αυτών συμβάσεις δεν επιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου ή φόρος κύκλου εργασιών.

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1ης Ιανουαρίου 1994 και καταλαμβάνει περιπτώσεις για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννάται από την ημερομηνία αυτή.

(Άρθρο 2 παρ. 15 νομοσχεδίου)
ν. 1642/1986

Άρθρο 15 παρ. 9,
όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 9
του άρθρου 2 του ν. 2093/1992

9. Ειδικά στην πώληση εισιτηρίων μεταφοράς προσωπών, των οποίων προβλέπεται η ακύρωση σε ειδικά μηχανήματα, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η τιμή λιανικής πώλησης των εισιτηρίων χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας. Ο φόρος που αναλογεί για τις πωλήσεις αυτές καταβάλλεται από τους εκμεταλλευτές των μέσων μεταφοράς κατά το χρόνο έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου.

Οι υποκείμενοι στο φόρο, που μεσολαβούν στη διάθεση των εισιτηρίων στο κοινό, δεν έχουν τις υποχρεώσεις του νόμου αυτού, για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα.

(Άρθρο 2 παρ. 16 νομοσχεδίου)
ν. 1642/1986

Άρθρο 15 παρ. 10,
όπως προστέθηκε με την παρ. 18
του άρθρου 15 του ν. 2166/1993

10. Ειδικά, στην πώληση καρτών τηλεπικοινωνίας και εισιτηρίων αστικών συγκοινωνιών, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η τιμή λιανικής πώλησης αυτών χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας. Ο φόρος που αναλογεί για τις πωλήσεις αυτές καταβάλλεται από την εταιρία παροχής των υπηρεσιών κατά το χρόνο διάθεσης αυτών.

Οι υποκείμενοι στο φόρο που μεσολαβούν στη διάθεση αυτών στο κοινό δεν έχουν τις υποχρεώσεις του νόμου αυτού για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται ανάλογα και σε κάθε περίπτωση προμήθειας για διάθεση πιστωτικών καρτών.

(Άρθρο 2 παρ. 17 νομοσχεδίου)
ν. 1642/1986

Άρθρο 18 παρ. 1

1. Απαλλάσσονται από το φόρο:

α) η παροχή υπηρεσιών από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ) και η παρεπόμενη των υπηρεσιών αυτών παράδοση αγαθών,

β) οι δραστηριότητες των εθνικών δικτύων Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης, με εξαίρεση τις δραστηριότητες εμπορικού χαρακτήρα,

γ).....

.

.

.

(Άρθρο 2 παρ. 18 νομοσχεδίου)
ν. 1642/1986

Άρθρο 31 παρ. 2 - εδάφιο δεύτερο

Με τις προσωρινές δηλώσεις, που υποβάλλονται για τις φορολογικές περιόδους που λήγουν την 31.12.1992 και εφεξής, προκαταβάλλεται, έναντι του φόρου που οφείλεται την επόμενη φορολογική περίοδο, ποσό φόρου ίσο με το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του χρεωστικού υπολοίπου.

(Άρθρο 3 παρ. 1 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 12, παράγρ. 1

1. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής απολαύει απαλλαγής για τις απώλειες που επέρχονται στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, εφόσον οφείλονται σε τυχαία περιστατικά ή σε ανωτέρα βία και έχουν βεβαιωθεί από τις αρμόδιες αρχές. Απολαύει επίσης, στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, απαλλαγής για τις απώλειες (φύρες) που είναι εγγενείς στη φύση των προϊόντων κατά τη διαδικασία παραγωγής, μεταποίησης, αποθήκευσης και μεταφοράς των προϊόντων, όπου αυτές έχουν καθορισθεί με σχετικές διατάξεις. Οι απαλλαγές αυτές εφαρμόζονται επίσης στους επιτηδεύματες που αναφέρονται στο άρθρο 3 κατά τη μεταφορά των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα προϊόντα που υπόκεινται σε φυσική απομείωση, τα ποσοστά της απομείωσης, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των απωλειών αυτών, εκτός αν τούτο ορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις.

(Άρθρο 3 παρ. 2 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 20, παράγρ. 1, περίπτ. γ'

1. Οι συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζονται από 1.1.1993, ως εξής:

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔ. Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΧ.	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
α) Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.31	140.000	χιλιόλιτρο

β) Βενζίνη με μόλυβδο	22710000335	119.000	χιλιόλιτρο
γ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο	22710000333	104.000	χιλιόλιτρο

(Άρθρο 3 παρ. 3 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 79, παράγρ. 1-5

1. Τα οχήματα του άρθρου 75, κατά την άφιξή τους στον πρώτο τόπο προορισμού, δηλώνονται στην πλησιέστερη τελωνειακή αρχή.

Υπόχρεοι στη δήλωση αυτήν είναι ο ιδιοκτήτης ή ο παραλήπτης των οχημάτων ή ο νόμιμος εκπρόσωπός τους ή το πρόσωπο, στην κατοχή του οποίου τίθενται τα οχήματα.

2. Όταν τα παραπάνω οχήματα μεταφέρονται αυτοδύναμα, στο εσωτερικό της χώρας, δηλώνονται αμέσως από το πρόσωπο, που πραγματοποίησε την είσοδο αυτή, στην πλησιέστερη τελωνειακή αρχή.

3. Η τελωνειακή αρχή, στην οποία υποβάλλεται η δήλωση της παραγράφου 2, καθορίζει την αναγκαία προθεσμία για τη μεταφορά του οχήματος στον τόπο του δηλωθέντος τελικού προορισμού.

4. Η κατά τις ανωτέρω παραγράφους δήλωση δεν υποβάλλεται όταν τα οχήματα του άρθρου 75 εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 84, παρ. 2.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

(Άρθρο 3 παράγρ. 4 & 5 νομοσχεδίου)
ν. 2127/1993

Άρθρο 88, παράγρ. 2

2. Ανεξάρτητα από την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται και τα παρακάτω, κατά περίπτωση, πρόστιμα:

α) Για τη μη υποβολή της δήλωσης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 79, πρόστιμο εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ. για κάθε όχημα.

β) Για την περίπτωση της κυκλοφορίας του οχήματος πέραν της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 79, πρόστιμο πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δρχ., το οποίο μειώνεται στο ένα πέμπτο (1/5), στην περίπτωση που ο ιδιοκτήτης του οχήματος είναι δικαιούχος οριστικής απαλλαγής, βάσει των διατάξεων του άρθρου 83.

γ) Για τη μη τήρηση των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 87, πρόστιμο πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών ανά όχημα.

δ) Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της παρ. 2 του άρθρου 80, πρόστιμο 1% των οφειλόμενων φόρων, για κάθε ημέρα καθυστέρησης υποβολής της δήλωσης αυτής, που δεν μπορεί όμως να υπερβαίνει το ύψος του ποσού των οφειλόμενων φόρων.

ε) Σε περίπτωση μη τήρησης της προϋπόθεσης, που ορίζεται στην παρ. 4 του άρθρου 87, ή υπέρβασης της προθεσμίας παραμονής ή κυκλοφορίας του οχήματος που είναι εφοδιασμένο με άδεια κυκλοφορίας των παρ. 1 και 2 του άρθρου 90, πρόστιμο δύο χιλιάδων (2.000) δραχμών για κάθε ημέρα μετά τη λήξη της προσωρινού τύπου άδειας κυκλοφορίας.

(Άρθρο 3 παράγρ. 6 νομοσχεδίου)
Τελων. Κώδικας (ν. 1165/1918)

Άρθρο 31

1. Η τελωνειακή αρχή, πριν από την έκδοση της άδειας παραλαβής και ύστερα από γραπτή αίτηση του διασαφιστή, μπορεί να εγκρίνει:

α) Την εγκατάλειψη των εμπορευμάτων, υπέρ του Δημοσίου, ελεύθερων από όλα τα έξοδα και βάρη.

Η αίτηση αυτή μπορεί να διατυπώνεται και στο σώμα της διασάφησης.

Η αποδοχή της από την τελωνειακή αρχή σημειώνεται και στη διασάφηση. Μετά την αποδοχή δεν επιτρέπεται ανάκλησή της.

Στα εγκαταλείπόμενα εμπορεύματα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 44.

β) Την καταστροφή των εμπορευμάτων, σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 36⁽²⁾. Τα σχετικά έξοδα βαρύνουν το διασαφιστή. Η γραπτή αίτηση του διασαφιστή για την καταστροφή των εμπορευμάτων μπορεί να διατυπώνεται και στο σώμα της διασάφησης. Για την καταστροφή συντάσσεται πρωτόκολλο και γίνεται μνεία στη διασάφηση. Στη διασάφηση και στο προσαρτώμενο σ' αυτήν πρωτόκολλο καταστροφής αναφέρεται το είδος και η ποσότητα των υπολειμμάτων και απορριμμάτων που ενδεχομένως προκύπτουν από την καταστροφή, ώστε να είναι δυνατό να τεθούν σε ανάλωση ή σε ελεύθερη κυκλοφορία.

2. Η εγκατάλειψη υπέρ του Δημοσίου ή η καταστροφή των εμπορευμάτων υπό τον έλεγχο της τελωνειακής αρχής, απαλλάσσει το διασαφιστή από την υποχρέωση να πληρώσει δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις εκτός από τα ανταποδοτικά τέλη και δικαιώματα.

3. Η θέση σε ανάλωση ή σε ελεύθερη κυκλοφορία των υπολειμμάτων και απορριμμάτων, που ενδεχομένως προκύπτουν από την καταστροφή εμπορευμάτων, ενεργείται με βάση τα στοιχεία δασμοφορολόγησης που αναφέρονται στα υπολείμματα και απορρίμματα, όπως αυτά αναγνωρίζονται και γίνονται δεκτά από την τελωνειακή αρχή κατά την ημερομηνία της καταστροφής.

4. Ο διασαφιστής πρέπει να παρίσταται κατά τον τελωνισμό των εμπορευμάτων.

5. Αν μετά την καταχώριση και την αποδοχή της διασάφησης, ο διασαφιστής αποχωρήσει ή δεν προσφέρει την απαραίτητη συνδρομή και δεν προσέλθει μέσα σε τέσσερις ημέρες από την αποδοχή της για την εξέταση των εμπορευμάτων, ο προϊστάμενος του τελωνείου ή ο επόπτης ελεγκτηρίων μαζί με τον τελωνειακό ελεγκτή ή, αν δεν υπάρχει τελωνειακός ελεγκτής, με άλλο τελωνειακό υπάλληλο, εξετάζει, έστω και αν απουσιάζει ο διασαφιστής, τα εμπορεύματα ή συνεχίζει την εξέταση, αν αυτή είχε αρχίσει πριν από την αποχώρησή του, αφού γίνει μνεία στη διασάφηση για την παρουσία ή την απουσία του.

6. Αν μέσα σε πέντε ημέρες από την, κατά την προηγούμενη παράγραφο, εξέταση των εμπορευμάτων ο διασαφιστής δεν προσέλθει για να ρυθμιστεί η κατάσταση των εμπορευμάτων και δεν είναι δυνατή η έκδοση άδειας παραλαβής τους, είτε γιατί δεν προσκομίστηκαν τα έγγραφα από τα οποία εξαρτάται η θέση των εμπορευμάτων σε ανάλωση ή σε ελεύθερη κυκλοφορία είτε γιατί δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης εμπροθέσμως οι δασμοί, φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις είτε από οποιαδήποτε άλλη αιτία, η τελωνειακή αρχή επικοινωνεί στην εξωτερική θύρα του τελωνειακού καταστήματος δηλοποίησης, η οποία διαλαμβάνει και τα στοιχεία της διασάφησης

καθώς και της εξέτασης των εμπορευμάτων. Στη δηλοποίηση αυτή ορίζεται επίσης και η ημέρα πώλησης των εμπορευμάτων με δημοπρασία, η οποία διενεργείται μετά την πάροδο πέντε ημερών από την τοιχοκόλληση της δηλοποίησης. Η τελωνειακή αρχή πληροφορεί επίσης σχετικά το διασαφιστή ή τον αντιπρόσωπό του με απλή επιστολή της, της οποίας δεν απαιτείται επίδοση.

7. Η τελωνειακή αρχή μπορεί, με ευθύνη και με δαπάνες του διασαφιστή, να μεταφέρει τα εμπορεύματα, αν βρίσκονται σε χώρους που εγκρίθηκαν από αυτήν και είναι έξω από τις τελωνειακές αποθήκες ή περιβόλους, σε ειδικούς υπό την εποπτεία της χώρους ή αποθήκες.

8. Αν τα εμπορεύματα υπόκεινται σε φθορά ή είναι δυσχερής η φύλαξή τους, η τελωνειακή αρχή μπορεί να συντέμνει τις προθεσμίες του άρθρου αυτού.

9. Σε περίπτωση που υφίσταται κίνδυνος από τη διατήρηση των εμπορευμάτων, η τελωνειακή αρχή μπορεί να καταστρέψει τα εμπορεύματα. Η θέση σε ανάλωση ή σε ελεύθερη κυκλοφορία των υπολειμμάτων και απορριμμάτων, που ενδεχομένως προκύπτουν από την καταστροφή αυτή, πραγματοποιείται βάσει των στοιχείων δασμοφορολόγησης που αναφέρονται στα υπολείμματα και απορρίμματα, όπως αυτά αναγνωρίζονται και γίνονται δεκτά από την τελωνειακή αρχή κατά την ημερομηνία καταστροφής. Οι σχετικές δαπάνες καταστροφής βαρύνουν το διασαφιστή.

10. Η κατά την παράγραφο 6 πώληση των εμπορευμάτων ενεργείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 11 του άρθρου 43 και στο άρθρο 44.

11. Για τον υπολογισμό των πιο πάνω προθεσμιών καθώς και εκείνων των άρθρων 32 και 67 δεν λαμβάνονται υπόψη, αν συμπίπτουν με τη λήξη των προθεσμιών, οι μη εργάσιμες ημέρες.

(Άρθρο 3 παρ. 6 νομοσχεδίου)
Τελων. Κώδικας (ν. 1165/1918)

Άρθρο 36

1. Εν περιπτώσει βλάβης ή φθοράς εμπορευμάτων υποκειμένων εις εισαγωγικόν τέλος, μήπω δε εκτελωνισθέντων, ο βαθμός αυτής βεβαιούται παρά του Τελώνου, του ελεγκτού και του χημικού του Τελωνείου, εν ελλείψει δε εκατέρου των δύο τελευταίων και του Ειρηνοδίκου και κατά λόγον της βεβαιωθείσης βλάβης ή φθοράς, μειούται το τέλος, συντασσομένου περί τούτου πρωτοκόλλου. Η Επιτροπή αυτή αποφαινεται κατά πλειοψηφίαν.⁽³⁾

2. Εάν ο παραλήπτης ενίσταται κατά του πρωτοκόλλου, αποφαινονται δύο πραγματογνώμονες, ων τον ένα διορίζει η τελωνειακή Αρχή και όστις δέον να η Δημόσιος Υπάλληλος, τον δε έτερον ο παραλήπτης. Εν διαφωνία τούτων διορίζεται επιδικαιτητής Δημόσιος Υπάλληλος εκ των μάλλον ειδημόνων προς το υπό εκτίμησιν θέμα υπό του εν τη έδρα της τελωνειακής αρχής Προέδρου των Πρωτοδικών ή εν ελλείψει ταιούτου υπό του Ειρηνοδίκου, όστις αποφαινεται αμετακλήτως, της αποφάσεώς του περιοριζομένης εντός των ορίων των αποφάσεων των πραγματογνώμωνων.⁽⁴⁾

3. Εάν εμπορεύματα, ως εζητήθη η παραλαβή ή οιαδήποτε άλλη διάθεσις υπέστησαν βλάβην, ης ένεκεν απώλεσαν πάσαν αξίαν κατά την κρίσιν του παραλήπτου, καταστρέφονται τη αιτήσει αυτού, παρουσία επιτροπής αποτελουμένης εκ του Τελώνου και του ελεγκτού, συντασσομένου περί τούτου πρωτοκόλλου. Μη υπάρχοντος ελεγκτού αναπληρούται ούτος υπό του Ειρηνοδίκου.

4. Εάν εμπορεύματα ευρισκόμενα εν τελωνειακάς αποθήκαις ή εν αποταμιεύσει υποστώσιν σήψιν ή αλλοιώσιν απειλούσαν κατά την γνώμην του αστυνομικού ή υγειονομικού ιατρού ή εν ελλείψει τούτου, άλλου επιστήμονος ιατρού, την δημοσίαν υγείαν, η Τελωνειακή Αρχή κοινοποιεί την ιατρικήν γνωμοδότησιν εις τον κύριον των εμπορευμάτων και καλεί αυτόν να παραστή κατά την καταστροφήν, ήτις ενεργείται κατά την διάταξιν της προηγούμενης παραγράφου. Ο κύριος των εμπορευμάτων δικαιούται να ζητήσει εντός 24 ωρών από της προς αυτόν κοινοποιήσεως αναθεώρησιν της ιατρικής γνωμοδοτήσεως, ενεργουμένην εντός δύο ημερών παρά του γνωμοδοτήσαντος ιατρού και ετέρου τούτου, προτεινομένου υπό του κυρίου των εμπορευμάτων. Εν διαφωνία, αποφαινεται αμετακλήτως τρίτος επιδαιτητής επιστήμων ιατρός διοριζόμενος παρά του Ειρηνοδίκου.

5. Οι πραγματογνώμονες δίδουσιν ενώπιον του προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής τον κατά τας διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας οριζόμενον όρκον και υπέχουσι τας ευθύνας των δημοσίων υπαλλήλων δια την εκτέλεσιν των καθηκόντων των.⁽¹⁾

6. Αι αποζημιώσεις των πραγματογνωμόνων και των ιατρών βαρύνουσι τον παραλήπτην, ορίζονται δε υπό του Ειρηνοδίκου.

(Άρθρο 3 παρ. 7 νομοσχεδίου)
ν. 2166/1993

Άρθρο 17, παράγρ. 4

4. Η ρύθμιση των προηγούμενων παραγράφων δεν αφορά τους παρακάτω φόρους: α) το φόρο προσπθήμενης αξίας, β) τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των προϊόντων του άρθρου 1 του ν. 2127/1993 (ΦΕΚ 48 Α'), γ) τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και το εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος των μεταφορικών μέσων κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 10α του ν. 1642/1986, δ) τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των προϊόντων του άρθρου 3 του ν. 2074/1992, όπως ισχύει, ε) τον ειδικό φόρο κατανάλωσης της ισοορυπλικής αλκοόλης, στ) τους εναρμονιζόμενους εκάστοτε σε κοινοτικό επίπεδο φόρους από το χρόνο εναρμόνισής τους. Από 1ης Οκτωβρίου 1993 περιέρχεται στην αρμοδιότητα των τελωνειακών αρχών η βεβαίωση και είσπραξη των φόρων για τα προϊόντα των περιπτώσεων δ' και ε' της παραγράφου αυτής που παράγονται εγχωρίως ή αποκτώνται από τα λοιπά κράτη - μέλη της Ε.Ο.Κ..

Για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που επιβάλλεται στις μπανάνες, εφαρμόζονται από 1ης Απριλίου 1993 οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 89 του ν. 2127/1993 (ΦΕΚ 48 Α').

(Άρθρο 4 παρ.1 και 2 νομοσχεδίου)
ν. 2166/1993

Άρθρο 22 παράγρ. 1, 2, 3, 4 και 24

1. Βεβαιωμένες ή βεβαιούμενες πάσης φύσεως οφειλές προς το Δημόσιο ή οφειλές που εισπράττονται μέσω των Δ.Ο.Υ., των οποίων οι δόσεις λήγουν σε χρόνο μετά την ισχύ του παρόντος νόμου, μπορεί να εξοφλούνται εν όλω ή εν μέρει σε έξι (6) μηνιαίες συνεχείς δόσεις, με αίτηση του οφειλέτη προς τον προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. στην οποία είναι βεβαιωμένο το χρέος.

Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και πριν την προθεσμία λήξεως της δόσεως ή το αργότερο εντός

μηνός από τη λήξη κάθε δόσης.

Από τις δόσεις αυτές, η πρώτη, που θα καταβληθεί με την υποβολή της αίτησης, αφορά το είκοσι τοις εκατό (20%) του χρέους και καθεμία από τις υπόλοιπες του δεκαέξι τοις εκατό (16%) που θα καταβάλλεται τους επόμενους μήνες και μέχρι την αντίστοιχη ημερομηνία της αίτησης.

Με την πρώτη δόση καταβάλλεται πρόσθετο ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) υπολογιζόμενο επί του κεφαλαίου του χρέους ως δαπάνες βεβαίωσης και είσπραξης.

Οι δόσεις που προκύπτουν από τον παρόντα τρόπο εξόφλησης δεν μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

2. Ο τρόπος εξόφλησης της προηγούμενης παραγράφου έχει ανάλογη εφαρμογή και για βεβαιωμένες, ληξιπρόθεσμες και απαιτητές πάσης φύσεως οφειλές προς το Δημόσιο ή οφειλές που εισπράττονται μέσω των Δ.Ο.Υ. μετά των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, των οποίων οι δόσεις έληξαν το διάστημα από 1.1.1993 μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου.

Η σχετική αίτηση πρέπει να υποβληθεί εντός μηνός από την ισχύ του νόμου αυτού.

3. Βεβαιωμένες, ληξιπρόθεσμες και απαιτητές πάσης φύσεως οφειλές μετά των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής προς το Δημόσιο ή οφειλές που εισπράττονται μέσω των Δ.Ο.Υ. υφιστάμενες κατά την 31.12.1992, μπορούν να εξοφλούνται σε ίσες μηνιαίες συνεχείς δόσεις της τελευταίας μέχρι 30 Ιουνίου 1996, με αίτηση του οφειλέτη προς τον προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. στην οποία είναι βεβαιωμένο το χρέος.

Με την υποβολή της αίτησης καταβάλλεται η πρώτη δόση και το πρόσθετο ποσοστό της παραγράφου 1 υπολογιζόμενο επί του κεφαλαίου του χρέους.

4. Σε περίπτωση που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπάρχουν χρέη, των οποίων μέρος έχει διακανονισθεί με οποιονδήποτε τρόπο, οι μεν δόσεις που λήγουν μετά την ισχύ του νόμου αυτού μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις της παραγράφου 1, το δε υπόλοιπο μέρος του χρέους, που δεν έχει ρυθμιστεί, στις διατάξεις της παραγράφου 3.

Εάν έχει διακανονισθεί σε δόσεις ολόκληρο το ποσό του χρέους, οι δόσεις που λήγουν μετά την ισχύ του παρόντος νόμου μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις της παραγράφου 1.

24. Οφειλές από ειδικό φόρο ραδιοηλεκτρονικών διαφημίσεων των ν. 1326/1983, ν. 1884/1990, ν. 1947/1991 (ΦΕΚ 70 Α'), που ανάγονται σε χρονικό διάστημα μέχρι 31.5.1993, κεφαλαιοποιούνται, διακανονίζονται και εξοφλούνται με υποβολή δήλωσης και σχετικής αίτησης στον αρμόδιο προϊστάμενο Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με τη διαδικασία και τον τρόπο εξόφλησης, που ανοφέρεται στις περιπτώσεις α',β',γ' δ' της παραγράφου 16 του παρόντος άρθρου.

Κατά την υποβολή της δήλωσης θα υπολογισθούν μόνο οι προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 356/1974.

Οι διατάξεις των παραγράφων 6 έως και 10 του παρόντος άρθρου ισχύουν και στην προκειμένη περίπτωση.

(Άρθρο 4 παρ. 3 νομοσχεδίου)
ν. 2166/1993

Άρθρο 22 παράγρ. 14

14. Οφειλές των Κοινών Ταμείων Εισπράξεων Αστικών και Υπεραστικών Λεωφορείων (Κ.Τ.Ε.Λ.) και της Δημοτικής Επιχείρησης Συγκοινωνιών Ρόδου ΡΟ-

ΔΑ' που προέρχονται από δάνεια που τους είχαν χορηγηθεί μέχρι 30.4.1990 με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, ανεξαρτήτως αν έχουν βεβαιωθεί ή όχι μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.), διαγράφονται σε βάρος του Δημοσίου. Οι διαγραφές θα γίνονται ούκοθεν με πράξη του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ..

(Άρθρο 4 παρ. 4 νομοσχεδίου)
ν. 2166/1993

Άρθρο 22 παράγρ. 9

9. Εκτός από τους ως άνω τρόπους, δεν επιτρέπεται άλλου είδους διακανονισμός των χρεών προς το Δημόσιο ή των χρεών που εισπράττονται μέσω των Δ.Ο.Υ..

(Άρθρο 4 παρ. 5 και 6 νομοσχεδίου)
Νέες διατάξεις

(Άρθρο 5 παρ. 1 νομοσχεδίου)
ν.δ. 3323/1955

Άρθρο 5 παρ. 2, εδάφιο πρώτο.
Πίνακας.

φορολογήσιμοι Ιπποι αυτοκινήτου	ετήσια τεκμαρτή δαπάνη διαβίωσης σε δραχμές
μέχρι 7	1.000.000
8	1.200.000
9	1.500.000
10	1.800.000
11	2.200.000
12	2.600.000
13	3.100.000
14	3.700.000
15	4.500.000
16	5.500.000
17	6.500.000
18	7.500.000
19	9.000.000
20	10.500.000
21	12.500.000
22 και πάνω	15.000.000

(Άρθρο 5 παρ. 2 νομοσχεδίου)
ν. 3323/1955

Άρθρο 5 παρ. 2 περίπτ. β) υποπερίπτωσης ββ' και γγ'

ββ) είκοσι τοις εκατό (20%) για χρονικό διάστημα πάνω από δέκα (10) έτη και γγ) τριάντα τοις εκατό (30%) για το αυτοκίνητο που έχει αγοραστεί από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.).

(Άρθρο 5 παρ. 3 νομοσχεδίου)
ν.δ. 3323/1955

Άρθρο 5 παρ. 2 περίπτ. ε', υποπερίπτωση αα'

αα) Για μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα και μη, ολικού μήκους μέχρι πέντε (5) μέτρα στο ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών, που προσαιξάνεται με το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών για κάθε μέτρο μήκους πάνω από τα πέντε (5) μέτρα.

(Άρθρο 5 παρ. 4 νομοσχεδίου)
ν.δ. 3323/1955

Άρθρο 5 παρ. 2 περίπτ. ε' υποπερίπτωση ββ'.
Πίνακας.

μήκος σκάφους	ετήσια τεκμαρτή δαπάνη διαβίωσης σε δραχμές
μέχρι 8 μέτρα	2.000.000
9 και 10 μέτρα	3.700.000
11 και 12 μέτρα	4.800.000
13 και 14 μέτρα	6.100.000
15 και 16 μέτρα	8.000.000
17 και 18 μέτρα	10.100.000
19 και 20 μέτρα	12.800.000
21 και 22 μέτρα	16.000.000
23 και 24 μέτρα	20.000.000
25 και 26 μέτρα	24.000.000
27 και πάνω μέτρα	29.500.000

(Άρθρο 5 παρ. 5 νομοσχεδίου)
ν.δ. 3323/1955

Άρθρο 5 παρ. 2 περίπτ. στ', υποπερ. αα', ββ' και γγ'

αα) Για αεροσκάφη με κινητήρα κοινό, εσωτερικής καύσης και στρωβιλοελικοφόρα, καθώς και ελικόπτερα στο ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών για τους εκατόν πενήντα (150) πρώτους Ιππούς, που προσαιξάνεται με το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000) δραχμών για κάθε Ιππο πάνω από τους εκατόν πενήντα (150) Ιππούς του κινητήρα αυτών.

ββ) Για αεροσκάφη αεριοπροωθούμενα (JET) στο ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών για κάθε λμπρα ώθησης.

γγ) Για ανεμόπτερα στο ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών.

(Άρθρο 5 παρ. 6 νομοσχεδίου)
Νέα Διάταξη

(Άρθρο 5 παρ. 7 νομοσχεδίου)
ν.δ. 3323/1955

Άρθρο 37α παρ. 1

1. Στο εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις η παρακράτηση του φόρου ενεργείται κατά τα ακόλουθα:

α) Στα εισοδήματα της περίπτωσης στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 31, με συντελεστή τριάντα πέντε τοις εκατό (35%), που εφαρμόζεται στο ποσό που προκύπτει μετά την αφαίρεση των ασφαλιστικών εισφορών και των αναλογούντων τελών χαρτοσήμου. Ο φόρος παρακρατείται από την ανώνυμη εταιρία κατά την καταβολή των μισθών και για την απόδοσή του εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 44. Με την παρακράτηση του πιο πάνω φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων για τους μισθούς που λαμβάνουν.

β) Στα εισοδήματα εργοληπτικών κατασκευής κάθε είδους τεχνικών έργων και ενοικιαστών δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή λμμενικών προσόδων με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) που υπολογίζεται στην αξία του κατασκευαζόμενου έργου ή του μισθώματος. Υπόχρεος σε παρακράτηση ορίζεται το Δημόσιο γενικά και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί εκκαθάριση ή καταβολή για τις περιπτώσεις αυτές. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν παρακρατήθηκε ο φόρος,

τότε αυτός αποδίδεται με δήλωση του δικαιούχου της αμοιβής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό.

γ) Στα εισοδήματα ανηπρωσώπων, πρακτόρων, μεσιτών κ.λπ., οι οποίοι αποκτούν αμοιβές ή προμήθειες που καταβάλλονται σ' αυτούς για τη σύναψη σύμβασης προμήθειας από αλλοδαπά εργοστάσια ή αλλοδαπούς οίκους οποιασδήποτε φύσης υλικού με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) που υπολογίζεται στο ποσό της αμοιβής ή της προμήθειάς τους. Το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και οι τράπεζες υποχρεούνται να παρακρατούν το φόρο κατά την εκκαθάριση ή καταβολή των προμηθειών ή αμοιβών.

δ) Στην επιχειρηματική αμοιβή, που θεωρείται ότι καταβάλλεται στους διαχειριστές εταιρών των εταιριών περιορισμένης ευθύνης κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν.δ. 3843/1958, με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) πλέον τελών χαρτοσήμου και εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. (1,20%). Η παρακράτηση των πιο πάνω ποσών από την εταιρία περιορισμένης ευθύνης ενεργείται κατά το χρόνο έγκρισης του ισολογισμού της και σε περίπτωση μη έγκρισής του, εντός τριών (3) μηνών από τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης, κατά το χρόνο που λήγει το τρίμηνο αυτό.

ε) Δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κοινωφελή ιδρύματα, οργανισμοί και επιχειρήσεις κοινής ωφελείας, δημόσιες επιχειρήσεις, τράπεζες και πιστωτικά ιδρύματα ή πιστωτικοί οργανισμοί, συνεταιρισμοί και ενώσεις τους, σύλλογοι γενικά και ενώσεις προσώπων ανεξάρτητα από το σκοπό τους, καθώς και επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που τηρούν βιβλία δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, όταν για την επαγγελματική τους εξυπηρέτηση ή για την εκτέλεση του σκοπού τους καταβάλλουν σε τρίτους, εκτός από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 1 του π.δ. 99/1977 (ΦΕΚ 34 Α'), προμήθειες, μεσιτείες, αμοιβές ή άλλες κάθε είδους παροχές μη έμμισθης υπηρεσίας, ενοίκια αυτοκινήτων, μηχανημάτων ή άλλων κινητών πραγμάτων, εφόσον σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν ορίζεται από το π.δ. 99/1977 η έκδοση θεωρημένου αποδεικτικού στοιχείου από το δικαιούχο των αμοιβών αυτών, οφείλουν να παρακρατούν κατά την καταβολή της αμοιβής φόρο, ο οποίος υπολογίζεται με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στο ακαθάριστο ποσό αυτής. Εξαιρούνται από την παρακράτηση οι προμήθειες που καταβάλλονται από ασφαλιστικές εταιρίες στους νόμιμους ανηπρωσώπους ή εξουσιοδοτημένους γενικούς ή απλούς πράκτορές τους.

(Άρθρο 5 παρ. 8 νομοσχεδίου)
ν.δ. 118/1973 (άρθρο 13 παρ. 6 ν. 1882/1990)

Άρθρο 82 παρ. 1

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων των παραγράφων 5,6 και 7 του άρθρου αυτού, ο φόρος που βεβαιώνεται σύμφωνα με το άρθρο 81 του παρόντος καταβάλλεται: α) μέχρι διακόσιες σαράντα χιλιάδες (240.000) δραχμές, σε δώδεκα ίσες άτοκες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη πρέπει να καταβληθεί μέχρι τη λήξη του μήνα στον οποίο βεβαιώνεται και δεν μπορεί να είναι μικρότερη από είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές, β) εφόσον υπερβαίνει τις διακόσιες σαράντα χιλιάδες (240.000) δραχμές, σε οκτώ (8) ίσες έντοκες εξαμηνιαίες δόσεις, με τον τόκο που ισχύει κάθε φορά στις καταθέσεις ταμειυτηρίου του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου. Τα εξάμηνα λογίζονται από Ιανουάριο έως Ιούνιο και από Ιούλιο έως Δεκέμβριο

κάθε έτους. Το επιτόκιο που ορίζεται παραπάνω υπολογίζεται και στις ληξιπρόθεσμες, μετά την έναρξη ισχύος της παραγράφου αυτής, δόσεις των φόρων που είναι ήδη βεβαιωμένοι στη δημόσια οικονομική υπηρεσία.

Προκειμένου για φόρο επικαρπίας ή περιοδικής παροχής, ο προϊστάμενος της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μπορεί, με αιτιολογημένη απόφασή του, εφόσον πεισθεί ότι ο φορολογούμενος αδυνατεί να τον καταβάλει στις εξαμηνιαίες δόσεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, να τις αυξήσει μέχρι δώδεκα (12).

(Άρθρο 5 παρ. 9 νομοσχεδίου)
ν.δ. 118/1973 (άρθρο 13 παρ.9 ν.1882/1990)

Άρθρο 82 παρ. 4

4. Εάν ο υπόχρεος καταβάλει εφάπαξ το σύνολο των ποσών που βεβαιώθηκαν στο όνομά του μέχρι τη λήξη της προθεσμίας καταβολής της πρώτης μηνιαίας ή και της δεύτερης εξαμηνιαίας δόσης, εκπίπτει το ποσοστό 15%.

(Άρθρο 5 παρ. 10 νομοσχεδίου)
ν.δ. 118/1973 (άρθρο 6 ν. 231/1975)

Άρθρο 82 παρ. 9

9. Εάν η ασφάλεια δεν παρασχεθή εντός τριμήνου από της λήξεως της προθεσμίας καταβολής της πρώτης δόσεως το σύνολο του βεβαιωθέντος φόρου καταβάλλεται εφάπαξ υπό του υποχρέου, ειδοποιούμενου επί αποδείξει περί τούτου υπό του αρμοδίου Ταμίου. Ο υπόχρεος δύναται να καταβάλει το χρέος του εις τας κατά την παράγραφον 1 του παρόντος εξαμηνιαίας δόσεις τη αιτήσει του προς τον Ταμίαν, υποβαλλομένη εντός 45 ημερών από της ειδοποίησώς του, επί τη πληρωμή των μέχρι της υποβολής της καταβλητέων δόσεων μετά των νομίμων προσαυξήσεων, εκπροθέσμου καταβολής τούτων και τη παροχή της κατά την προηγουμένην παράγραφον ασφαλείας.

Παρελθούσης απράκτου της προθεσμίας τούτης απόλλυται αμετακλήτως το ζήτημα του υποχρέου περί καταβολής του φόρου εις δόσεις (1).

(Άρθρο 5 παρ. 11 νομοσχεδίου)
Νέα Διάταξη

(Άρθρο 6 νομοσχεδίου)
Νέα Διάταξη

(Άρθρο 7 παρ. 1 & 2 νομοσχεδίου)
Νέες Διατάξεις

(Άρθρο 7 παρ. 3 νομοσχεδίου)
ν. 2129/1993

Άρθρο 7 παράγρ. 1

1. Η ειδική αποζημίωση, που χορηγείται στο αστυνομικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και στο πυροσβεστικό προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος, με την υπ' αριθμ. 201/5007/1423/0022 από 14.2.1989 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, που κυρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1858/1989, καθορίζεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 σε έξι χιλιάδες (6.000) δρχ., για κάθε ημέρα απασχόλησης πέραν του πενήτημέρου.

Η συνολική ετήσια δαπάνη για τη χορήγηση της ανωτέρω ειδικής αποζημίωσης δεν δύναται να υπερβεί

το ποσό των επτά δισεκατομμυρίων πεντακοσίων δεκαοκτώ εκατομμυρίων (7.518.000.000) δρχ., καθώς και το ποσό των τριών δισεκατομμυρίων (3.000.000.000) δρχ. κατά τρίμηνο.

(Άρθρο 7 παρ. 4 νομοσχεδίου)
ν. 2129/1993

Άρθρο 7 παράγρ. 3

3. Η αποζημίωση, που προβλέπεται από την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καταβάλλεται από την 1η Ιανουαρίου 1993 και στο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος.

Η συνολική ετήσια δαπάνη για τη χορήγηση της ανωτέρω ειδικής αποζημίωσης δεν δύναται να υπερβεί το ποσό των εξακοσίων είκοσι πέντε εκατομμυρίων (625.000.000) δρχ., καθώς και το ποσό των διακοσίων πενήντα εκατομμυρίων (250.000.000) δρχ. κατά τρίμηνο.

(Άρθρο 8 νομοσχεδίου)
ν. 2020/1992

Άρθρο 18

Εγγύηση του Δημοσίου για εξαγωγικές πιστώσεις

Η εξουσιοδότηση που δίνεται με το άρθρο 1 παρ. 2 του α.ν. 747/1945 και του α.ν. 9/1967 στον Υπουργό Οικονομικών προς παροχήν εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου, εκτείνεται και στην παροχή της εγγυήσεως αυτής και υπέρ ημεδαπών τραπεζών ή αλλοδαπών τραπεζικών εταιριών, που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα, για τις χορηγούμενες απ' αυτές πιστώσεις προς οιονδήποτε, στα πλαίσια των διευκολύνσεων, που παρέχει η Ελλάδα σε άλλες χώρες εκτός των Ευρωπαϊκών Οικονομικών Κοινοτήτων, προς εξαγωγή ελληνικών προϊόντων.

(Άρθρο 9 παρ. 1 νομοσχεδίου)
ν. 2093/1992

Άρθρο 10

Ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και μοτοσυκλετών

1. Οι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 37 του ν. 1882/1990 ορίζονται από 1.1.1993 ως εξής:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΟΡΟΥ
Μέχρι και 900 κυβ. εκατ.	30%
Από 901 μέχρι 1400 "	38%
Από 1401 μέχρι 1800 "	46%
Από 1801 μέχρι 2000 "	48%
Από 2001 μέχρι 2000 "	66%
Από 2001 και πάνω "	100%

Τα παραπάνω ποσοστά φόρου μειώνονται αντίστοιχα από 1.1.1994 και από 1.1.1995 κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες.

2. Στους κατά περίπτωση με βάση τα κυβικά εκατοστά συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης της προηγούμενης παραγράφου, μειωμένους κατά 50%, υποβάλλονται από 8.8.1992 και οι μοτοσυκλέτες κυλινδρισμού κινητήρα 250 κυβικών εκατοστών και πάνω.

Για την επιβολή του φόρου αυτού η φορολογητέα αξία διαμορφώνεται ανάλογα με εκείνη των φορτηγών αυτοκινήτων κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 1477/1984 (ΦΕΚ 144 Α'), όπως ισχύει.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη σύναψη και διαχείριση δανείων του Ελληνικού Δημοσίου από το εσωτερικό και το εξωτερικό και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Ρύθμιση θεμάτων δημόσιου χρέους

1. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να δανείζεται ελεύθερα είτε από το εσωτερικό είτε από το εξωτερικό σε αλλοδαπό νόμισμα.

2. Ο Υπουργός Οικονομικών συνάπτει τα ανωτέρω δάνεια και διαχειρίζεται για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου το εσωτερικό και εξωτερικό δημόσιο χρέος, συμπεριλαμβανομένων και των ήδη συναφθέντων από το Δημόσιο ως και των συναφθέντων από την Τράπεζα της Ελλάδος και εκχωρηθέντων στο Δημόσιο τριούτων δανείων. Για το σκοπό αυτόν μπορεί να χρησιμοποιεί οποιονδήποτε τρόπο δανεισμού και οποιαδήποτε τεχνική διαχείρισης προσφέρουν οι διεθνείς χρηματαγορές, όπως προπληρωμές δανείων, συμφωνίες ανταλλαγής νομίσματος ή και επιτοκίου, προθεσμιακές πράξεις, συμφωνίες χρηματοδοτικών δικαιωμάτων κ.ά.

3. Κάθε σύμβαση δανείου ή τροποποίησης δανειακής σύμβασης, όπως και διαχείρισης του δημόσιου χρέους, υπογράφεται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ή το από αυτόν ειδικά εξουσιοδοτημένο κρατικό όργανο. Για την υπογραφή της σύμβασης σύναψης δανείων από το εξωτερικό δύναται να εξουσιοδοτηθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο ελληνικής ιθαγένειας.

4. Με ειδική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να εξουσιοδοτηθεί η Τράπεζα της Ελλάδος, όπως ενεργώντας ως σύμβουλος του Ελληνικού Δημοσίου εξευρίσκει στις διεθνείς χρηματαγορές δάνεια σε αλλοδαπό νόμισμα για την κάλυψη των εκάστοτε αναγκών του και προβαίνει σε κάθε ενέργεια σχετική με τη διαχείριση ή τροποποίηση οποιουδήποτε όρου ή στοιχείου των δανείων του Ελληνικού Δημοσίου από το εξωτερικό. Με την αυτή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα πλαίσια των αρμοδιοτήτων και ενεργειών της Τράπεζας της Ελλάδος, ο τρόπος συνεργασίας της με τη Διεύθυνση Δημοσίου Χρέους του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για την υλοποίηση των ανωτέρω.

5. Επιτρέπεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών η παροχή εξουσιοδότησης προς την Τράπεζα της Ελλάδος να προβαίνει σε κάθε ενέργεια σχετική με τη διαχείριση ήδη συναφθέντων από αυτήν δανείων από το εξωτερικό σε ξένο νόμισμα διεπομένης και της τροποποίησης των σχετικών συμβάσεων. Ο Υπουργός Οικονομικών υπογράφει κάθε αναγκαία στη συνέχεια σύμβαση με την Τράπεζα της Ελλάδος για την εκχώρηση στο Ελληνικό Δημόσιο των προϊόντων των ως άνω πράξεων διαχείρισης ή τροποποίησης αυτών των δανείων της, καθώς και των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτές.

6. Το ν.δ. 970/1971 παύει να ισχύει από 1.1.1994.